SPEIDEREN

MEDLEMSBLAD FOR NORGES SPEIDERFORBUND #4.2023

Vinteren kommer! Hva med en pulktur? Her er gode tips.

s 38

s 8 Jungelboka – En spennende fortelling

s 25 Da Vegard tok fyr

s 40 Hvordan starte roverlag

s 50 Bruk rammer



INNHOLD

FLOKK OG KOLONI

Jungelboka 8
Patruljedyret: Rognkjeks 10
Julehjerter i ørene 14

TROPP

Fordypningemerker – oversikt 15
Morsomme og hyggelige patruljemøter 16
Bak småkaker og gi til jul..... 18
Glass – så klart! 21
Ønsketreet..... 24
Da Vegard tok fyr 25
Auroras beste bøker..... 28
Rottepatruljen Av Flu Hartberg 29
World Scout Jamboree 2023.... 33
Magisk på Kandersteg..... 36

ROVERLAG

Med pulk på tur 38
Hvordan starte roverlag 40
Roverway 2024 42
Ta et merke: På én kveld?..... 44
Portrettet: Katarina Myhre Jensen 46

LEDER

Bruk rammer 50
Speideraksjonen: På flukt i Europa..... 51
Enklere med Min speiding..... 53

FASTE SPALTER

Kortnytt 3
Hodebry og vitser 13
Peffens hjørne..... 20
Premiequiz 32
Speidersjefens hjørne 52
Speiderlivet 54
Heder & ære..... 55

F-1

Hva er dette?
Bokstaven og tallet viser hvilket *mål* i programmerkene saken passer til. Merkene og målene finner du i loggbøkene og i Speiderbasen.

LEDER

REDAKTØR: KIRVIL KAASA

Ban Ki-moon og vi andre

Å møtes på tvers av kulturer, landegrenser og språk, er noe vi holder høyt i speideren. Både vi selv og andre mener bestemt at det er viktig.

Speiderleder Martine Branem var nestleder for den norske kontingenten av speidere som deltok på World Scout Jamboree i Sør-Korea i sommer. Noe av det hun husker best derfra er møtet med tidligere generalsekretær for FN, Ban Ki-moon, på en tilstelning under leiren. – Han var så glad for at vi som bor så langt unna likevel kom på Jamboree, sånn at tydeligheten av samhold blir større, til tross for så mange ulikheter, forteller hun. – Det er inspirerende å oppleve at mennesker som er så opptatt av hele verdens ve og vel, ser den jobben vi gjør og anser den som et viktig bidrag til globalt samarbeid.

Uten alle møtene mellom speidere fra hele verden, ville vi vært en helt annen type bevegelse!

Neste sommer er det Roverway i Norge. Tusenvis av rovere kommer hit for å bli kjent med landet og med norsk kultur. Men også for norske speidere og ledere som ikke skal være med som deltakere, byr Roverway på en fantastisk mulighet for internasjonale møter. Grip sjansen og inviter roverwaydeltakere med på leir eller tur sammen med speidergruppa.

En speiderleir der du får nye venner fra andre land er en av de beste arenaene for å skape forståelse, respekt og fellesskap. Du trenger ikke ha vært generalsekretær for FN for å forstå og sette pris på det.

Speiderhilsen
Kirvil Kaasa
ansvarlig redaktør



FOTO: ALEXANDER VESTRUM

ALLTID BEREDT

Besøksadresse:
St. Olavsgate 25, 0166 Oslo
Postadresse: Postboks 6910
St. Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon: 22 99 22 30
E-post: nsf@speiding.no
www.speiding.no

TRYKT I NORGE NO - 1470

SPEIDEREN er kortreist, miljøvennlig og produseres på bærekraftig vis. Papiret er fra en av de mest miljøvennlige papirfabrikkene i Sverige. SPEIDEREN trykkes på et svanemerket trykkeri på Aurskog før bladet sendes direkte til deg. Trykt i Norge og trygt for deg som medlem i Norges speiderforbund.

Ansvarlig redaktør: Kirvil Kaasa
Design: Speider-sport
Forsidefoto: Helge Smebye
Trykk: Aksell
Opplag: 15 620
Redaksjonen avsluttet: 27.10.2023
Generalsekretær:
Stine Schultz Heireng
Speidersjef: Peer-Johan Ødegaard
Bidragsytere: Flu Hartberg, Fred Gjestad, Geir Stornes, Helge Rosbach, Helge Smebye, Ksenia Sazonova, Oda Emilie Larsen, Regine Skogmo Grøtte, Tom Lantz
Redaksjonen: Ada Sofie Schreiber, Amalie Dalhaug Halleland, Alexander Vestrum, Aurora Thuve Rønning, Christian Sangereid, Emil Briskelund, Helene Henden, Sander Øigarden

FOTO: IVER SØRDAHL - AUST-AGDER BLAD



Risør-speidere flyttet – og ble flere

– Jeg hadde spikket litt før så det var ikke helt nytt for meg, forteller Mats Berg Knutson. Han er småspeider i 1. Risør speidergruppe i Aust-Agder krets. Gruppa har på kort tid gått fra 20 til 64 medlemmer, og stadig kommer flere til, skriver Aust-Agder Blad.
– Vi er litt få ledere til så mange speidere. Vi kunne derfor trenge mer hjelp fra flere voksne, sier leder Sten Roar Høgli. Han tror økningen kan forklares med at gruppa har vist seg fram og vært aktiv. I tillegg tror han en del av forklaringen er at gruppa flyttet fra Gahrsjordet til Randvik. Han mener det første stedet kan ha vært litt bortgjemt i skogen. ❖

Speiderhytte i Ringsaker fikk skikkelig oppussing

– Vi har til og med fått kjøkkenvifte. Det er luksus, sier Hanne Mette Lundberg. Hun er gruppeleder i Ringsaker speidergruppe i Hedmark krets. Gruppa har pusset opp hytta Speiderheimen skikkelig. Blant annet er kjøkkeninnredningen byttet ut. Den ble kjøpt brukt og ser ut som den er fra 1980-tallet, men den fungerer perfekt, skriver Ringsaker Blad. Også taket er byttet ut. Og hytta har fått varmepumpe. Gruppa gikk 350 000 kroner fra Sparebankstiftelsen og 110 000 kroner fra Ringsaker kommune. ❖



FOTO: PRIVAT

FOTO: ALEXANDER SOLVOLD-PERANDER



Speiderne med gapahuk for alle i Harstad

– Det er veldig spennende at den blir brukt. Folk kan feire bursdag der, overnatte og bare kose seg, sier Erlend Welander. Han er gruppeleder i Medkila speidergruppe i Hålogaland krets. Nylig kunne gruppa åpne gapahuken ved Medkila skole. Den har tatt to år å få klar, ifølge Harstad Tidende. Det har gått med 1 200 dugnadstimer til byggingen. Kostnaden ble 380 000 kroner. Gruppa har fått støtte fra blant annet kommunen og gjennom en Spleis-innsamling. ❖

Speiderne feiret i Narvik sentrum

– Vi får lære masse nyttige ting, samtidig som det er veldig sosialt hvor vi får bli kjent med andre speidere rundt om i landet, sier Tilde Sofie (13). Hun var med da 6. Narvik speidergruppe i Hålogaland krets feiret 70-årsjubileum midt i Narvik sentrum, skriver avisa Fremover. Under arrangementet øvde hun og flere på å kaste livline. ❖



FOTO: JAN ARILD STABELL HANSEN - FREMOVER



FOTO: ØYVIND STRAND ENDAL - FORUT

Speiderjente fra Malawi i Skoleløpet

– Skoleløpet er en fin aksjon som gjør at elevene både lærer og handler for å gjøre verden til et bedre sted, sier Selda Ekiz. Hun har laget videoer til aksjonen Forut Skoleløpet. Der får de som deltar i løpet forklaringer blant annet på hva likestilling er og hvordan en selv kan bidra til å gjøre en forskjell. Gjennom opplegget for skoleåret 2023-2024 blir elevene kjent med speiderjenta Favor (11) i Malawi. Hun kjemper for jenters rettigheter.

Norges speiderforbund har gjennom flere år samarbeidet med speiderne i Malawi for at flere skal få bli speidere og lære om ledelse og rettigheter. Vi synes det er gøy at en speiderjente fra Malawi er en hovedperson i opplegget. Du kan lese mer om Skoleløpet her: forut.no/skolelopet/ ❖

Stine var guide for britisk journalist

– Jeg må innrømme at jeg fikk litt prestasjonsangst da jeg skulle tenne opp bål i regnværet, men det gikk greit, sier Stine Schultz Heireng. Hun er generalsekretær i Norges speiderforbund. Til Dagsavisen forteller hun om da hun var med på turen til en journalist fra den britiske avisa The Guardian. Journalisten ville finne ut mer om friluftsliv og om det er derfor nordmenn har god helse og er lykkelige. Turen gikk til Nordmarka.

– Hun er reisejournalist, og har vært ute en vinternatt før, så hun ble ikke skremt. Mitt inntrykk er at hun likte å være ute i naturen, og hun var fascinert av at det var så mange folk ute på tur, selv om det var et veldig regnvær. Men hun var glad hun hadde med seg tørre klær, sier Stine. ❖



FOTO: STINE SCHULTZ HEIREING

FOTO: REIDUN LISLEBØ LØKKEMYHR



Vestfold-speidere fant sykkel og annet søppel

– Miljø og det å ta vare på naturen, er noe av det speiderne er opptatt av, sier Reidun L. Løkkemyhr, i Holmestrand speidergruppe i Vestfold krets. Gruppa ryddet i september et område for søppel, skriver Jarlsberg Avis. Dette var en del av aksjonen Strandryddeuka, som Hold Norge Rent står bak. Blant annet kom speiderne over en ødelagt sykkel, mye plast og glasskår. ❖

Eksotisk med utedo i Follo

– Noen som kommer hit, lurer på hvor lysbryteren er, hvor doen er og hvor dusjen er, forteller Haakon Aaen. Han er hyttefut og passer på Sterkerud-hytta for 1. Langhus i Follo krets. Haakon forteller til Østlandets Blad at ungdommer som kommer til hytta, synes det er kjempekult at hytta ikke har de tingene som de spør etter. Blant annet er det utedo.
– Det er det som blir greia. Det blir en eksotisk opplevelse, sier Haakon. ❖



FOTO: STIG ERLEND PERSSON - ØSTLANDETS BLAD

FOTO: FOTO RUNAR ANDRÉ SØRENSEN



Speidere samlet til høstforum i Spydeberg

I år deltok rundt 50 speidere på det årlige høstforumet i Østre Østfold krets, skriver Smaalenenes Avis. Samlingen var på speiderhytta på Nestingen i Spydeberg. Blant annet fikk deltakerne mulighet til å foreslå hva kretsen skal drive med neste år. Blant dem som hadde det gøy på leir, var Mia Marie Ihlen (til venstre) fra Spydeberg, Amanda Torine Sunne Nilsen fra Askim og Leo Lunder fra Spydeberg. ❖

Tips oss

Her presenterer vi notiser om små og store speiderhendelser. Fortell oss hva du driver med! Har dere vært på en tur litt utenom det vanlige? Kanskje dere har gjort noe som er blitt lagt merke til i lokalsamfunnet? Send bilde og en kort tekst til SPEIDEREN, så kanskje det havner i bladet: kk@speiding.no

SPEIDERSPORT.NO



Speiderhals
i tykk merinoull.
349,–

Mammut Perform Fiber
sovepose til speidertur.
2100,– ~~3099,–~~

speider-sport
UTSTYR TIL
EVENTYR

Foto: Iver Gjendem / Speider-sport • Speider: Ronja Gjendem / Rælingen speidergruppe • Hund: Marco


Det har skjedd mye siden 1914, da vi solgte speidereffekter fra et ubemannet vareskap i Oslo, hver onsdag aften. I dag bygger vi videre på 109 år som sportsbutikk og over 10 år som ren nettbutikk. Speider-sport er fortsatt eid av Norges speiderforbund og alt vårt overskudd går til speidersaken. Vi har rask levering og like gode priser til alle.
SPEIDERSPORT.NO
Speidercaps
299,–
Speiderskjerf
119,–
Leirbålskappe i ull.
1299,–
speider sport
SPEIDERNES SPORTSBUTIKK
Foto: Iver Gjendem / Speider-sport • Speider: Henning Sigmundsson Voll / Rælingen speidergruppe • Hund: Marco

TEKST: EMIL BIRKELUND

Mål:
L-1, K-2

Jungelboka – En spennende fortelling

I Jungelboka møter vi menneskegutten Mowgli. Han blir oppdratt av ulver i jungelen. Det kan virke skummelt, men det er egentlig bare spennende.

Her er noen av dem du blir kjent med i historien om gutten i jungelen:

MOWGLI
Mowgli vokser opp i jungelen uten sin egen menneskefamilie. Han blir en del av ulveflokken som tar vare på ham. Bagheera og Baloo blir Mowglis gode venner. De to hjelper Mowgli så han forstår hvilke regler som gjelder i jungelen.

BALOO
Baloo er en leken og vennlig bjørn som alltid har godt humør. Baloo blir en av Mowgli sine nærmeste venner. Han hjelper Mowgli både med smått og stort. Baloo redder Mowgli når det blir farlig.

BAGHEERA
Den svarte panteren Bagheera kan virke skummel, men du skjønner fort at han bryr seg mye om andre og passer på dem. Bagheera beskytter Mowgli og lærer ham mye som er lurt å kunne i jungelen. Det er Bagheera som finner Mowgli og tar ham med til ulveflokken.

SHERE KHAN
Tigeren Shere Khan er fryktet blant de andre i jungelen. Shere Khan blir fort en fiende for Mowgli. Shere Khan er redd for menneskenes våpen og ild, fordi de kan skade ham.

Mange av navnene som brukes i speiderflokken kommer fra Jungelboka. Kanskje du har hørt at lederne kaller seg for«Akela», «Baloo» eller «Bagheera»? Disse navnene finner vi igjen i Jungelboka. Ulven Akela er en sterk leder, og med den kloke bjørnen Baloo og den smidige panteren Bagheera ved sin side, er det ikke rart at speidermøtene blir eventyrlige. ❖

OM JUNGELBOKA

Rudyard Kipling skrev Jungelboka i 1894.

Dyrene i Jungelboka kan vi finne igjen i den indiske jungelen.

Jungelboka finnes også som film.

I speideren bruker vi Jungelboka når vi leker og når vi lærer nye ting. Da blir det enda morsommere!

Hvem er dette?

Hvis du kjenner Jungelboka, vet du nok hva bjørnen, den svarte panteren og tigeren heter. Du kan skrive navnene deres her, hvis du vil.

.....



.....



.....



.....

TEKST: CHRISTIAN SANGEREID | **FOTO:** SIMON PIERRE BARRETTE



Superhelten i sjøen

Denne spennende fisken kan ha mange farger. Noen synes kanskje at den er litt skummel, siden den er veldig klumpete og ganske annerledes enn mange andre fisker.

RØD, ROSA, GRØNN OG BLÅ

En rognkjeks er lett å kjenne igjen. Kroppen har form som en dråpe, og den har en merkelig høy og tykk ryggfinne. På undersiden har den en slags sugekopp. En rognkjeks kan være rød, rosa, grønn, blå, grå eller nesten helt brun eller svart.

Den klumpete rognkjeksen er ikke så flink til å svømme. Den bruker mye krefter, men svømmer likevel sakte. Rognkjeksen klarer bare å svømme et lite stykke før den må hvile litt. Det er derfor den har en sugekopp på magen. Rognkjeksen suger seg fast på steiner, på tare eller på andre overflater. Da kan den få hvilt seg eller sovet.



FOTO: OLLGAP

På undersiden har rognkjeksen en sugekopp som den bruker litt som et liggeunderlag.

Rognkjeks er forresten navnet på hunnfisken. Hannfisken kalles rognkall.

EN FISK VI VISSTE LITE OM

Rognkjeks finnes langs hele Norges kyst. Den var en fisk vi visste lite om helt til forskere begynte å studere den for bare 15 år siden.
Det har ikke vært lett å forske på rognkjeksen, for den viser oss ikke hvordan den har det. Hvis den er syk, virker den ikke slapp eller syk på andre måter. Den suger seg bare fast til noe, slik den også gjør når den er frisk og hviler eller sover.

Forskere som har bedøvd en rognkjeks klarer heller ikke å se om bedøvelsen virker. De må klype fisken forsiktig i tunga for å se om den reagerer! Selv om rognkjeksen svømmer sakte, og ikke viser hvordan den har det, er den en skikkelig tøff fisk som sjelden blir syk. I alle fall så lenge den lever i havet.

EN SUPERHELT FOR LAKSEN

Forskere har i hvert fall funnet ut at rognkjeksen er veldig glad i å spise lakselus. Lakselus er en plage for både laksen og for dem som driver med oppdrett av laks. Rognkjeksen er så flink til å plukke lusene fra laks i oppdrettsanlegg at den har fått fast jobb der. Nesten 40 millioner rognkjeks blir klekket i oppdrettsanleggene i Norge hvert eneste år for å hjelpe laksen med å bli kvitt lusene!

Én eneste rognkjeks kan spise over 300 lakselus på én dag. Hvor mange lakselus tror du at 40 millioner fisker klarer å spise på et helt år? Det blir et veldig stort tall!

Rognen fra rognkjeks, altså fiskeeggene, er det mange mennesker som vil spise. Rognen blir saltet og farget oransje eller svart før den selges som «Limfjordkaviar». I Danmark og på Island er de veldig glad i å spise selve fisken også.

ER ROGNKJEKS TRUET?

Selv om det blir klekket over 40 millioner rognkjeks i oppdrettsanlegg hvert år, er ikke det nok til å få bort lakselusene. Derfor fanger man nesten 45 millioner rognkjeks i havet for å bruke dem også som rensefisk i oppdrettsanleggene.

Det blir nok fisket mye mer vill rognkjeks enn det som er lurt. Det er heller ingen som ennå helt vet hvor mye man kan fiske uten at det blir for lite rognkjeks i havet. Forskere som følger med på rognkjeks i oppdrettsanlegg har også sett at nesten halvparten av dem dør nokså fort, dessverre. ❖



ROGNKJEKS

Latinsk navn: Cyclopterus Lumpus

Familie: Ulkefisker

Svømmehastighet: Sakte. Ca. 1,5 km/t over korte avstander

Lengde: 65 cm

Vekt: 5,5 kg

Levetid: 7–8 år

Mat: Lakselus, blekksprut og krepsdyr som ikke lever på havbunnen

Trusler: Klimaendringer (tåler ikke vanntemperaturer over 18 grader) og overfiske av villfisk til oppdrettsanleggene

Truet? Nei, levedyktig (ikke truet)



FOTO: ALEXKORAL



FOTO: ALEXKORAL

Det er ikke lett å se på en rognkjeks om den har det bra eller ikke. Den oppfører seg på samme måte uansett!

HODEBRY & VITSER

TEKST: KIRVIL KAASA I **ILLUSTRASJONER:** FLU HARTBERG

HiHiHi!

Det er bedre å fryse i teltet enn å telte i fryseren! (Men vi tror at begge deler er kaldt ... grøss!)

Det finnes tre typer mennesker: De som kan telle og de som ikke kan telle ...

Det er bedre å ha elg i skogen enn å ha hjort i buksa!

HAHAHA!

Finn FEM feil

Mye gøy på norgesmesterskapet i speiding! De to bildene er nesten like, men ikke helt. Finn fem ting som mangler på bildet til høyre.

Løsningen finner du på side 52.





HVILKET DYR HAR GJEMT SEG INNE I VEDSTABELEN?

FARGELEGG FELTENE MED 1-TALL FOR Å FINNE DET UT!



IDE OG FOTO: ODA EMILIE LARSEN

TIPS:
Hjerteøredobber i rødt og hvitt kan kanskje være en fin ting å lage og selge til inntekt for Speideraksjonen 2024?

Julehjerter i ørene



Liker du å perle? Lag noen fine hjerter som kan bli julepynt til ørene!

Kroker til øredobbene får du kjøpt i en hobbybutikk. Ellers trenger du perler, perlebrett og bakepapir eller matpapir når du skal smelte perlene sammen. Til det trenger du et strykejern. Det er morsomt å lage gaver helt selv, men få hjelp med strykejernet fra en voksen.

På bildet ser du hvordan mønsteret til hjertene er. Hvilke farger liker du best å perle med? ❖

Mål: K-7, 9, S-8

LUR INNPAKNING

Du trenger ikke pakke inn gaver i gavepapir, bruk i stedet papir fra ukeblader eller aviser eller et kryssordblad. Som gavebånd kan du bruke rester av garn i ulike farger. Det blir en skikkelig fin og annerledes innpakning!



FOTO: KIRVIL KAASA

Ta et fordypningsmerke!

Hvilket av disse har patruljen mest lyst til å ta? Merkekravene finnes i Speiderbasen. Når dere har tatt merket, kan det bestilles hos Speider-sport.



Mål:
F-3, 10

SPEIDEREKSPERTENE

TEKST: ADA SOFIE SCHREIBER I **FOTO:** PRIVAT

Morsomme og hyggelige patruljemøter

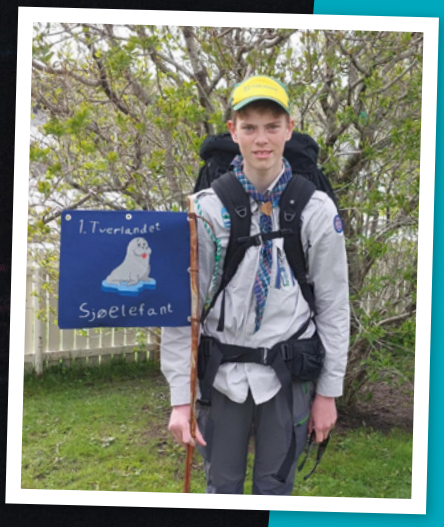
Patruljemøter kan være med på å skape godt samhold i patruljen, og dere har friheten til å gjøre masse gøy. Sjekk speidereksperten tips for hyggelige patruljemøter!

Isak (15), peff i Kakaostorkene i 7. Kristiansand sjøspeidergruppe



På patruljemøtene gjør vi masse forskjellig, forteller Isak. – Når seilbåtene er ute, pleier vi å seile, og når seilbåtene er oppe på land, drar vi ofte ut i skogen og jobber med merker og sånt. De beste patruljemøtene er jo når vi går ut og «speider». Det hyggeligste patruljemøtet Isak har vært med på var da de gikk til en gapahuk og satt og grilla marshmallows i to timer. – Det var sykt koselig!

Isak synes patruljemøter er veldig befriende. – Det er jo litt deilig å være uten voksne. Da kan du egentlig gjøre hva du vil. Alt er liksom helt frivillig. Så av og til sitter vi bare der og griller marshmallows, smiler Isak. – Spesielt når du blir eldre, så betyr patruljemøter at du lærer å gjøre litt aleine.



Sigve (14), peff i Sjøelefant i 1. Tverlandet speidergruppe

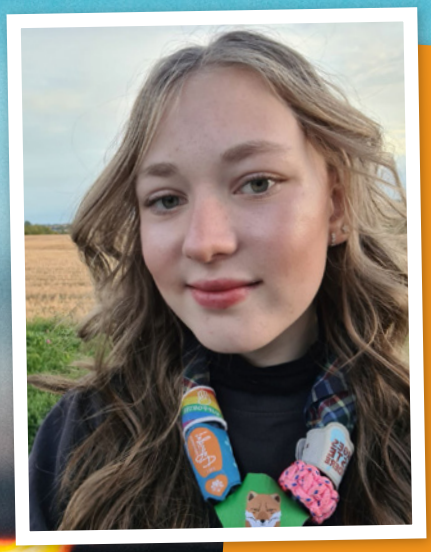
– I fjor hadde vi ganske mange patruljemøter, forteller Sigve. Patruljemøter er at bare patruljen møtes og har et møte, uten andre patruljer, forklarer han. I patruljen til Sigve blir peff og ass enige om opplegget på patruljemøtet i samarbeid med resten av patruljen. – Det er artig å ha patruljemøter, men man får kanskje gjort litt mindre, sier Sigve. På patruljemøtene har de hatt knivlaging, førstehjelp og knuter. – Det hyggeligste patruljemøtet var da vi lagde kniv. Da fikk man se hvordan produktet ble, og så fikk man snakket sammen. Patruljemøter er også med på å skape bedre samhold. – Det er mye hyggelig, og det blir jo kanskje også bedre samarbeid i patruljen.

TIPS:

Se alle fordypningsmerkene for patruljer på side 15. Hvilket merke vil patruljen din ta neste gang?

SPEIDEREKSPERTENE VÅRE

Mathea, Sigve, Isak og Victoria er peffer, altså patruljeførere, i hver sin speidergruppe rundt om i landet. De har vært speidere i mange år og har supertipsene som trengs for at speidertiden din skal bli best mulig. Har du spørsmål til speidereksperte ne våre? Send det inn via denne QR-koden eller til kk@speiding.no.



Mathea (14), peff i Lemen i Østre Toten speidergruppe

– På det første patruljemøtet i året pleier jeg å spørre patruljen om hva de har lyst til å gjøre på patruljemøtene, sier Mathea. I hennes patrulje tar de ofte merker på patruljemøtene. – Lederne våre bruker ikke så ofte tropps-møtene til merker, så da tar vi det når det er patruljemøter. Det er veldig gøy å ha patruljemøter! Det er litt mer fritt hva man gjør.

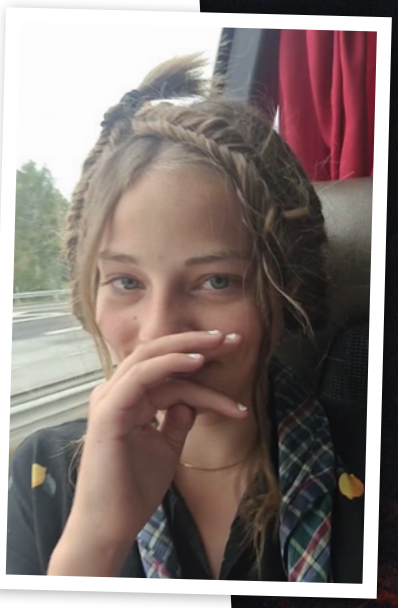
– Det hyggeligste patruljemøtet var da vi dro på badeland. Da fant vi ut at patruljen til søstra mi også hadde planlagt å dra til badeland på samme møtet. Og samme dagen da vi skulle dit, så spurte guttepatruljen om de også kunne bli med. Så da ble nesten alle med på badeland, smiler Mathea.

Hennes beste tips til andre peffer som arrangerer patruljemøter, er å ta med noe å spise. – Av og til blir speidere litt sure når de blir sultne, ler hun.

Victoria (15), peff i patruljen Bjørn i Drøbak/Frogn speidergruppe

– Det er jeg som peff som planlegger patruljemøtene vi har annenhver mandag, forteller Victoria. – Jeg er veldig glad for at vi har patruljemøter! Det er morsomt å ha ansvar uten at lederne er rundt hele tiden og passer på at du gjør alt riktig. Og så er det mer frihet, så man kan legge inn pauser, og kortspill og prating, hvis man har lyst. Patruljen til Victoria har varierte patruljemøter hvor de tar merker, forbereder seg til turer og andre møter, eller setter av tid til prating.

Victoria tror man mister noe i grupper som ikke har patruljemøter. – Du har jo gått glipp av at en som er bare to år eldre enn deg har ansvaret, da. Og på noen patruljemøter er man inne og prater, så man går jo også glipp av det. Victoria mener også at patruljemøter gjør at man blir enda bedre kjent med peffen som person.



PSST!

Sjekk Peffens hjørne på side 20 for flere tips til gode patruljemøter.

TEKST: KIRVIL KAASA I **FOTO:** KIRVIL KAASA OG HELENE BREDAL

Mål:
K-7, 8

Tyske småkaker med mokka

(Mokkakekse)



DERE TRENGER TIL 50 SMÅKAKER:

1 toppet teskje pulverkaffe
(eller 1 spiseskje ferdiglaget, sterk kaffe)
250 g smør
75 gram Mokkabønner
150 gram sukker
1 liten klype salt
2 spiseskjeer kremfløte
325 gram hvetemel
1 strøken teskje bakepulver
50 Mokkabønner til pynt





SLIK GJØR DERE:

Finn først fram alt dere trenger til deigen. Det er kjedelig å oppdage at noe mangler!

1. Smelt smøret i en liten kjele med tykk bunn og la det bli lysebrunt, men ikke brent. Avkjøl helt til fettet er stivnet igjen (2. bilde ovenfra). Du kan sette kjelen i kaldt vann. Da stivner det fort. Kakene blir gode selv om dere bruker smør som ikke har vært smeltet, så velg selv!
2. Rør ut pulverkaffen i 1 spiseskje kokende vann. La det stå på benken og bli avkjølt.
3. Finhakk Mokkabønnene til små smuler.
4. Del smøret i småbiter og rør det luftig med en hurtigmikser.
5. Hell sukker, salt, fløte og den avkjølte kaffen i smøret. Bland godt.
6. Bland bakepulver med mel og ha det i smørkremen sammen med hakkede Mokkabønner.
7. Bland alt sammen til en deig. Ikke rør mer enn nødvendig.
8. Avkjøl deigen i kjøleskap i minst 1 time.

Sett ovnen på 180 grader (varmluft). Ta deigen ut av kjøleskapet. Rull en pølse og del i valnøttstore biter.

Trill kuler og sett dem med litt avstand på et stekebrett dekket av bakepapir. Press en Mokkabønne ned i hver kule, som på bildet. Stek kakene midt i ovnen i 10–12 minutter. Følg godt med, de skal ikke bli brune. Avkjøl småkakene på rist og oppbevar i en metallboks med tett lokk når de er helt kalde.









Bålvariant

Inspirert av Eventyrgutten:



Gi bort en tur med bålfyring til noen i julegave! Turen blir ekstra god med nybakte, varme kjeks!

Sjekk om det er skogbrannfare før dere fyrer. Selv om det er kaldt, kan det være tørt i skog og mark.

Ta med litt av deigen på tur, en stekepanne, en stekespade, en tallerken til å legge kjeksene på og gjerne tørkerull. Husk å legge i sekken en boks med en god klump margarin eller smør til å steke kjeksene i, eller bruk en sirkel av bakepapir i stekepanna.

Mål:
F-4

SLIK GJØR DERE:
Fyr bål. Klem deigkulene flate. Sløyf Mokkabønner som pynt. Stek småkakene i panne over bålet, men vær tålmodig og pass på at varmen ikke blir for sterk. Snu kakene, slik at de får stekeskorpe på begge sider. Nam!
Dere kan også bake i en reflektorovn eller i en miniovn til stormkjøkkenet.

Slukk bålet før dere går hjem. Husk å rydde etter dere. Alt som skal være igjen er «en takk og ingenting»! ❖

Kilde: Landlust

HVOR MYE ER ÉN SKJE?
1 teskje = 5 milliliter
1 spiseskje = 15 milliliter
1 spiseskje = 3 teskjeer

TEKST: KSENIA SAZONOVA I **FOTO:** DEBORAH OGNØY

Symbolikk og rammer? Hæ?



> Hvor gode er dere til å skape stemning på patruljemøtene og patruljeturene? Symbolikk og rammer kan hjelpe dere!

Symbolikk og rammer er kanskje ikke ord du bruker i speideren. Symbolikk betyr «å bruke symboler». Symboler er overalt rundt oss i hverdagen: på trafikkskilt, på reklame og på klær, på mobilen, i butikken, på skolen og på jobb.

Symbolikk og rammer er også med på å lage stemning vi forbinder med speideraktiviteter. Bare tenk på hvordan det kjennes å sitte og prate sammen rundt leirbålet (rammen), det er annerledes enn bare å sitte i ring uten bål. Eller stemningen når flagget heises en morgen på speiderleir eller på 17. mai (symbolikk).

PEFFENS HJØRNE

– gir deg svar på mye av det du lurer på som peff. Send gjerne spørsmål og forslag til ting du vil lese om i Peffens hjørne til: ks@speiding.no

HVEM ER VI?

I speideren bruker vi symboler til å vise identiteten vår, altså fortelle hvem vi er (speiderskjorte og speiderskjerf), hva vi står for (gjennom speiderhilsen) og hva vi har lært og gjort (gjennom merkene våre).

Vi har seremonier og tradisjoner vi bruker på speidermøter og turer og på leir. Noen ganger bruker vi historier og fantasien til å lage en spennende ramme rundt aktiviteter. Det kan være rollespill når vi øver på førstehjelp, eller når vi har en nattmanøver, leker Capture the flag eller Skotter og vikinger.

Finn noe som funker for dere
Å oppleve noe sammen og dele en felles identitet knytter oss tettere sammen. Symbolene og rammene kan være til god hjelp da. Du kan bruke dem for å få enda morsommere møter, og samtidig skape bedre samhold i patruljen. Tenk gjennom hvordan du som peff kan bruke symboler og rammer og snakk om det med de andre i patruljen.

HER ER NOEN TIPS:

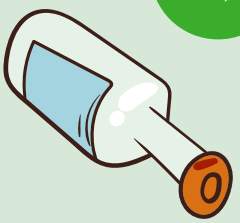
- Ha en egen åpnings-/avslutningsseremoni på patruljemøter, for eksempel en sang, et rop, tenne et lys eller noe annet dere synes passer for dere.
- Finn på spesielle håndtegn som dere bruker på møter, for eksempel et tegn for å være stille, tegn for å ta ordet, tegn for å vise at noen har gjort noe bra eller at dere er enige.
- Lag patruljens rop eller en sang.
- Finn noe som kan være en patruljemaskot (eller lag en) og gi den et navn.
- Finn på hyggelige(!) kallenavn til alle i patruljen.
- Bruk en snakkeball eller snakkepinne for å styre diskusjonene i patruljen.
- Bruk patruljemerket deres på for eksempel et patruljebanner eller på patruljeutstyret. ❖

BLI EKSPERT

TEKST OG FOTO: HELGE ROSBACH

Mål:
S-7, 8

Glass – så klart!



Glass er en mer enn 5 000 år gammel oppfinnelse. I dag finnes det glass i uendelig mange forskjellige ting. Det fine er at glass kan resirkuleres igjen og igjen.



Vi tenker kanskje ikke over hvor mye av det vi bruker som er av glass. Kanskje bruker du briller, eller du taster på mobilen din. Eller ser på klokka. Vinduer gjør at vi kan få inn lys og se ut, uten at all varmen forsvinner. Glass brukes også til isolasjon i hus og hytter og til mye mer. Glass er overalt!

Glass brukes til å ha mat og drikke i fordi det ikke inneholder farlige stoffer som kan overføres til maten. Glassemballasje er helt tett, slik at det beskytter maten eller drikkevarene. Da holder smaken, lukten, fargen og næringsstoffene seg lenge. Glass er lett å gjøre rent. Det tåler både høy og lav temperatur.

SPEIDEREN dro på tur for å lære mer om glass. I Fredrikstad besøkte vi resirkuleringsanlegget til Sirkel. All glass- og metallemballasje som blir samlet inn i hele Norge kommer hit. Hvert år blir det over hundre tusen tonn glass



Resirkulert glass benyttes til å lage nye flasker og syltetøyglass. Foto: Per Tore Molvær.

GLASS ER 100 % NATURLIG
Glass er et naturmateriale laget av sand, kalk og soda. Dette blir blandet og varmet opp til mellom 1 150 og 2 500 grader, slik at det smelter. Så formes den seigtflytende massen til det vi skal lage.



Hvert år samles det inn over 100 000 tonn glass- og metallemballasje i Norge. Alt går hit til gjenvinningsanlegget i Fredrikstad. Her blir glasset skilt fra metallet, knust og sortert. 95 % av glassflaskene i Norge returneres.



Albert kaster glassemballasje uten pant. Han passer på at drikkeglass, keramikk, porselen, plastposer og melkekartonger ikke kastes her. Jern og annet metall skal heller ikke kastes her. Du kan huske på at det skal ha vært emballasje for mat og drikke.

og metallemballasje. Det er like mye som vekten av 35 Eiffeltårn!

I Fredrikstad «mater» de anlegget med 45 000 kilo glass og metall hver time. Nesten alt (90 %) er glass. I anlegget blir glass og metall skilt fra hverandre. Så knuses glasset til glasskår. Etterpå blir det sortert i grønt, brunt og klart glass. Ferdig sortert glass blir solgt til mange land i Europa. I glassfabrikkene varmes det knuste glasset opp til det smelter, før det formes på nytt og avkjøles.

KILDESORTERING

Hjemme hos Albert (14) i Sarpsborg har de fått egne søppeldunker for glass og metall-emballasje. Det har vært med på å øke innsamlingen i Sarpsborg fra 9 til 15 kg per innbygger hvert år. I mange andre kommuner er det små containere plassert på ulike steder, hvor man kan levere brukt glass.

HVA SKJER MED GLASS I NATUREN?

Rent glass er ikke giftig for naturen, men har ikke noe der å gjøre. Både mennesker og dyr kan skjære seg på glasskår. Glasskår kan også forårsake skogbrann. Glass brytes ikke ned i naturen, men slipes i stykker, først til fine, glatte glassbiter, slike du kan finne noen av på stranda.

VISSTE DU DETTE?

Drikkeglass, krystall, vindusglass og noen få andre glassprodukter inneholder bly. De kan ikke resirkuleres sammen med vanlig emballasjeglass. Slikt glass skal derfor kastes i restavfallet eller leveres til et gjenvinningsanlegg.

Interessert i temaene gjenvinning og resirkulering? Ta fordypningsmerket Gjenvinning! ❖





12 ANSVARLIG FORBRUK OG PRODUKSJON

17 SAMARBEID FOR Å NÅ MÅLENE

Når vi leverer glass til gjenvinning bidrar vi til FNs bærekraftsmål nr. 12 ANSVARLIG FORBRUK OG PRODUKSJON.

FNs bærekraftsmål er verdens felles arbeidsplan for å utrydde fattigdom, bekjempe ulikhet og stoppe klimaendringene innen 2030.

Kilde: fn.no

MILJØVENNLIG

Glassemballasje kan gjenvinnes uendelig mange ganger uten at kvaliteten blir dårligere. Brusflasker, tacoglass og syltetøyglass kan for eksempel være laget av nesten bare (opptil 70–90 %) resirkulert glass. Mye resirkulert glass går også med til å lage isolasjonsmateriale til bygg og anlegg.



Hvert år samles det inn over 100 000 tonn glass- og metallemballasje i Norge. Alt går hit til gjenvinningsanlegget i Fredrikstad. Her blir glasset skilt fra metallet, knust og sortert. 95 % av glassflaskene i Norge returneres.

TEKST: REGINE SKOGMO GRØTTE I **FOTO:** LARS RØRAAS

OM SPEIDERNES LANDSLEIR 2025

Hva? Landsleir for alle speidere i Norge og for gjester fra hele verden

Hvor? På Gjøvik

Når? 5–12. juli 2025

Blir vi mange? Cirka 15 000 deltakere

Nettside: landsleir.no

Følg oss på Instagram, Facebook, TikTok

Ønsketreet

Hvis du kunne ønske deg hva som helst på neste landsleir, hva skulle det vært?

Når vi skal lage en landsleir, er det mye som skal på plass. Man må bestille nok doer, lage en leirmeny, finne haikeruter, og så videre. Gjengen som er i gang med å lage Speidernes landsleir 2025 har allerede begynt å tenke på alle de tingene, men de kan ikke tenke på alt selv, de trenger hjelp!

Derfor reiste to fra leirkomiteen til arrangementet Pefftival, et morsomt arrangement for patrulføreere og assistenter hos KFUK-KFUM-speiderne. De ville høre hva speidere og rovere ønsker å oppleve på neste landsleir. Innspillene ble hengt på ønsketreet. Speiderne kunne ønske seg akkurat hva de ville, og det kom inn mange gode forslag. Noen ønsket å få en god venn, andre ønsket seg en spennende haik, og veldig mange ønsket seg mindre regn!

LETT Å ØNSKE SEG NOE TIL LANDSLEIREN

Når vi skal lage tidenes beste speiderleir, er det viktig å få gode ideer fra alle hold. Derfor blir ønsketreet med på flere arrangementer fremover, så vi kan samle inn mange gode ønsker!

Ønsketreet er kjempeenkelt: Skriv på en lapp hva du ønsker å oppleve på landsleiren i 2025, fest lappen til en tråd og heng den på treet. Sånn – da har du gitt forslaget ditt til dem som lager leir! ❖



Hva ønsker DU deg av opplevelser på speiderlandsleiren i 2025? De som lager leiren vil veldig gjerne vite det!

TEKST: KIRVIL KAASA I **FOTO:** PRIVAT



Oliver Kragholm, Oskar Skjelbred Pettersen, Isak Ravnevand og Emil Hauge var på tur sammen med Vegard Flatnes (midten) da det gikk galt i fjor høst.

Da Vegard tok fyr

Synes du det er gøy å øve på førstehjelp, eller er du litt lei? Vandrerne fra 7. Kristiansand sjøspeidergruppe fikk merke hvor viktig det er å kunne det.

En søndag i fjor høst er vandrerne fra sjøspeidergruppa på patruljetur. Tre seilbåter har dratt ut til Bragdøya utenfor Kristiansand. Der har de overnattet og snart skal de hjem. Stemningen er god, speiderne har det gøy. Noen av dem leker med et bål. De kaster bensin på flammene.

– Vi skulle ha det litt gøy med flammer, slik andre speidere også gjør, og så gikk det galt, forteller Vegard Flatnes (15). Plutselig tar bensinkannen han holder, fyr. Han slipper den, men da den treffer bakken, spruter bensinen mot ham. Flammene får fatt i klærne.

FIKK KRAFTIGE SKADER

Vegard kniper øynene igjen, men merker at flammene treffer ansiktet hans. Han kaster seg på bakken og ruller rundt for å slokke ilden. Fordi han har fått bensin på klærne, er det ikke så effektivt.
– Få av deg genseren! skriker en av de andre. Vegard river av seg det brennende plagget. Han har veldig vondt og kommer seg raskt ut i sjøen for å avkjøle seg. – Tenk deg at du tar på en varm stekepanne, men verre enn det, og over

hele fjeset, ganske lenge. Sånn var det, forklarer Vegard.

Han har fått kraftige brannskader både i ansiktet og på et kne. Nå er det alvor, og speiderne skal få god bruk for det de har lært om førstehjelp.

REDNINGEN

– Det var kanskje 16–17 grader i vannet. At jeg fikk kjølt ned skaden, reddet ansiktet mitt, forteller Vegard. – Det var kjempebra at jeg gjorde det, fortalte legene på sykehuset. Der lærte jeg at det beste er å kjøle ned i 20 grader kaldt vann i 20 minutter. Men det visste jeg ikke da, jeg lå ikke i vannet så lenge.

– Jeg kom meg opp på land, og så gikk vi i seilbåtene og fant fram førstehjelpsutstyret. Vi hadde på masse burn gel der jeg var brent, mens noen ringte 113 og en annen ringte hjemmelederen vår. Oppgavene ble veldig fort fordelt. Det var to på min alder som tok ansvaret med én gang. Den ene tok seg av meg, den andre tok ansvaret for resten.

NÅR VENNEN DIN TAR FYR

– Det var nok en ganske brutal opplevelse for de andre, det å se vennen sin stå i brann. Jeg tror nesten det var verre for dem enn det var for meg. Men de takla det helt sykt bra, måten de først varslet på, og hvordan de tok vare på meg mens vi ventet på redningsskøyta.

– Jeg tenkte mest på skadene i ansiktet, det var de som gjorde mest vondt også. I tillegg til å ha på burn gel tok de håndklær som de dynket i ferskvann og la på skadene for å kjøle ned og holde dem fuktige. Så pakket de meg inn i varmefolie og holdt meg varm. Jeg husker at jeg sto og ristet ganske mye, merket at kroppen



Vegard ble lagt i kunstig koma (narkose) kort tid etter at han kom på sykehuset. På den måten ble det lettere å rense de alvorlige brannsårene.

brukte ganske mye energi på å prosessere det som hadde skjedd og på skadene. Det var en speider som hadde fått jobben bare med å prate med meg, holde meg gående. Det syntes jeg var veldig greit. Det hjalp veldig.

STOLT AV SPEIDERNE

Geir Skuland var hjemmeleder for patruljeturen. Speiderne ringte til ham da de hadde varslet 113:
– Speiderne taklet ulykken så godt! Det var det som ble så bra oppi det hele. Da det først skjedde, gjorde de akkurat det vi har lært dem fra de var små, forteller han stolt.

– Jeg hørte det tydelig da en av speiderne ringte til meg og fortalte hva som hadde skjedd. I bakgrunnen hørte jeg hvordan en av de andre speiderne tok ledelsen og fordelte oppgaver blant de andre: «Du skyller skaden, du legger på bandasje, du passer på at han ikke fryser, du rigger båten så vi kan komme oss inn igjen, og du rydder».

Speidergruppa øver mye på førstehjelp. – i vandrerne setter vi hvert år av én hel måned til det, forteller Geir.

LITT PROTESTER

«Åh, må vi ha førstehjelp én gang til? Vi har jo hatt det før!» Vegard ler litt, han har hørt denne protesten flere ganger fra yngre speidere. – Men det er veldig smart å øve på det mange ganger, for det sitter ikke godt nok etter én gang. Har du vært med på å trene på det hvert år i flere år, da kan du det!



På vei til å få renset sårene på Haukeland sykehus i Bergen.



Vegard smører medisinsk honning på sårene selv for første gang.



Endelig ute en tur etter flere dager på sykehus.

– Ble du redd da det tok fyr i deg?

– Akkurat da det skjedde, merket jeg at jeg ikke fikk puste – sikkert på grunn av røyken og på grunn av kroppens reaksjon. I to–tre sekunder var jeg redd for livet mitt. Men da jeg hadde fått av meg genseren og var på vei ut i vannet, forsto jeg at det kom til å gå bra. Men jeg regnet med at det ville bli mer varige skader, for der og da så det kjempeille ut. Jeg hadde en kraftig andregrads forbrenning i ansiktet og en svak tredjegrads forbrenning på kneet.

– Men fire–fem uker seinere gikk det nesten ikke an å se det, jeg var bare rødere i ansiktet enn vanlig. På kneet har jeg fortsatt litt merker. I ansiktet er jeg kanskje litt bleikere nå, men ellers ser du det egentlig ikke.

– Fantastisk!

– Ja, det er et mirakel, vil jeg si! På sykehuset ble jeg fortalt at speiderne som hadde hjulpet meg, altså vennene mine, hadde vært kjempeflinke.

KJAPT TILBAKE PÅ SPEIDEREN

De første dagene var Vegard på Sørlandet sykehus i Kristiansand. – Så ble jeg flyttet til Haukeland sykehus i Bergen med ambulansefly. Der er de spesialister på brannskader.

– Vi dro hjem fra sykehuset etter cirka én uke, og så var jeg hjemme noen dager før jeg var tilbake på skolen. Folk var glade for å se meg, og overrasket over hvor fint det så ut. Etter enda en uke var jeg tilbake på speideren. Det var veldig deilig å være der igjen, og de andre var glade for å se meg, de også.

– Hvordan er det med førstehjelpstreningen nå?

– Nå har jeg begynt i roverne, der er det ikke like mye av det. Men jeg har lyst til å pushe litt på at vi skal ha et møte om det en gang i blant.

RUTER I PANNA

– Jeg er litt med og er leder for de yngre speiderne, og jeg må le når de sukker og stønner over at vi skal ha om førstehjelp. Men alle i gruppa vet jo hva som skjedde med meg, og jeg tror at småspeiderne også skjønner at det er viktig. Å



Det har gått et år, og arrene er nesten usynlige.

øve på førstehjelp er ikke noe en bare gjør fordi det er en del av «speiderpensumet». Ting kan faktisk skje, da er det veldig bra å kunne hjelpe.

– Det var avgjørende at dere kunne førstehjelp da du tok fyr?

– Ja, helt klart. Jeg har fortsatt litt rutemønster i panna, da, etter en stor bandasje, sier Vegard og ler litt. – Men det forsvinner nok etter hvert. ❖

AURORAS BESTE BOKTIPS

AV: AURORA THUVE-RØNNING

Mål: K-3, 13, S-2, V-4



Aurora er journalist i SPEIDEREN-redaksjonen og elsker å lese.

Litt av hvert om å være ungdom, om å løse mordmysterier og om troll, vikinger og bjørner. Her er Auroras beste lesetips for seinhøsten.

For stifinnere og vandrere:



TIL UNGDOMMEN

av Linn Skåber

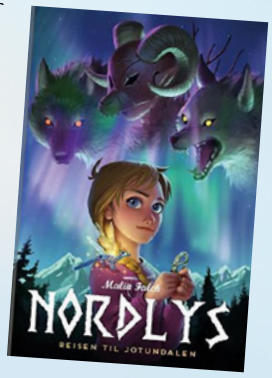
Å være ungdom er ikke lett. Det vet vi ungdom alt om. Med puberteten, ny skole, nye venner og nye følelser, kan alt virke så fullstendig rotete og skummelt på en gang. Hvem er jeg? Hvem er du? Og hvem er vi? Samtidig kan det å være ungdom også være veldig fint. Som når Lise i klassen faktisk liker deg tilbake, eller når pappa klapper deg på skuldra og sier at han synes du har blitt voksen. Da er det kanskje ikke så ille allikevel? Jeg fikk denne boken selv da jeg var konfirmant, og syntes det var fint å kjenne seg igjen i både tekstene og illustrasjonene i boka. Den passer så absolutt hvis du er i konfirmasjonsalder selv, men kan like så godt leses av både eldre og yngre ungdommer.

For bevere og småspeidere:

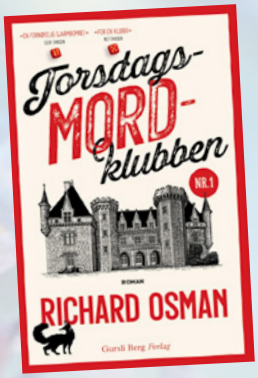
NORDLYS: REISEN TIL JOTUNDALEN

av Malin Falch

Sonja våkner av at det står en fremmed gutt i stua hennes. Han er fra en annen verden, og sammen reiser de på nordlyset til hjemmet hans. Der er det troll og vikinger, bjørner som snakker, og krefter som gjør at du kan gå på vannet. Sonja blir kjent med mange vennlige troll og dyr. Men vikingene er på vei, og de er ikke særlig snille. Boken er en tegneserie som er lett å lese, og den har mange fine tegninger. I 2018 bestemte barna at dette var årets beste barnebok, og boka vant derfor Arks barnebokpris. Den kan fint leses av alle, men passer best for speidere i flokkalder.



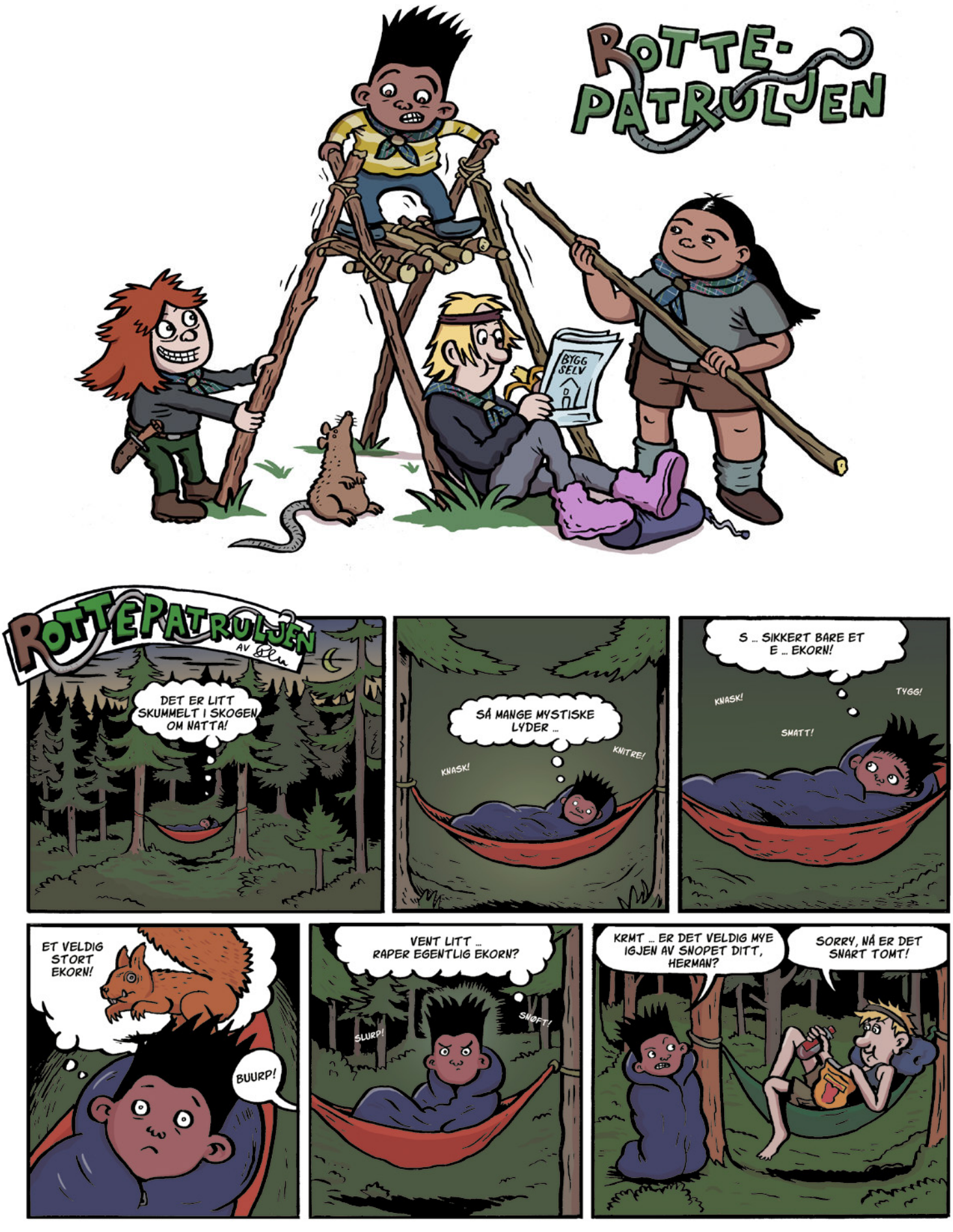
For rovere:



TORSDAGSMORD-KLUBBEN

av Richard Oseman

Fire pensjonister i 70-årene møtes hver torsdag for å nøste opp i lokale, uløste mordsaker over noen flasker vin og litt hjemmebakst. Det er ikke noe seriøse greier, men så kommer mordene litt for nært på, og ting blir fort alvor når det kanskje kan være en av deres egne som har en finger med i spillet. Denne krimromanen er slettes ikke skummel, men utrolig spennende og lettlest. Det er den første i serien av fire planlagte bøker, men kan fint leses alene, da du slipper å stå igjen uten svar når boka er slutt. «Kosekrim» er vel det jeg ville kalt den, og den er derfor perfekt å gi i julegave, eller til å lese selv i de mørke månedene.


ROTTE-PATRULJEN
BYGG SELV
ROTTEPATRULJEN
AV
DET ER LITT SKUMMELT I SKOGEN OM NATTA!
SÅ MANGE MYSTISKE LYDER ...
KNASK!
KNITRE!
S ... SIKKERT BARE ET E ... EKORN!
KNASK!
TYGG!
SMATT!
ET VELDIG STORT EKORN!
BUURP!
VENT LITT ... RAPER EGENTLIG EKORN?
SLURP!
SNØFT!
KRMT ... ER DET VELDIG MYE IGJEN AV SNOPET DITT, HERMAN?
SORRY, NÅ ER DET SNART TOMT!


SPEIDERSPORT.NO
Speidercaps
299,–
Silva Terra Scout X
hodelykt
399,–
Speiderhals
i tykk merinoull
349,–
Hestra Ferox
vinterhanske til barn
499,–
Speidergenser
i tykk lammeull
809,– / 1259,–
Speidertrøye i bambull
399,– / 719,–
speider sport
UTSTYR TIL
EVENTYR
Foto: Iver Gjendem / Speider-sport • Speidere: Eivind og Ragnhild Djupvik / Rælingen speidergruppe



Foto: Iver Gjendem / Speider-sport • Speider: Storm Gjendem / Rælingen speidergruppe • Hund: Marco

Premiequiz

Mål: K-3

Hvem fant en ødelagt sykkel og mye annet da de ryddet søppel på strendene?

- ◯ Speidere fra Ålesund
- ◯ Speidere fra Lillehammer
- ◯ Speidere fra Holmestrand

Hva elsker fisken rognkjeks å spise?

- ◯ Reker
- ◯ Lakselus
- ◯ Sjøpølser

Hvor har Speideraksjonens to feltreportere Amalie og Mads vært i høst?

- ◯ I Tanzania
- ◯ I Ukraina
- ◯ I Polen

Finn rett svar i bladet!

Hva skal ønsketreet brukes til?

- ◯ Samle inn juleønsker fra speidere
- ◯ Samle inn morsomme ideer til speiderlandsleiren i 2025
- ◯ Samle inn forslag til nytt navn til SPEIDEREN

Hvor fikk Vegard Flatnes skader da klærne hans tok fyr i en ulykke på speidertur?

- ◯ På hendene
- ◯ I ansiktet og på et kne
- ◯ På magen og brystet

Hvor mye brukt glass og metall blir levert inn til Sirkel i Fredrikstad hvert år?

- ◯ Cirka fem hundre tonn
- ◯ Cirka tusen tonn
- ◯ Mer enn hundre tusen tonn

Hvor dro patruljen til Matea på patruljemøte?

- ◯ Til et badeland
- ◯ Til en gapahuk
- ◯ Til en øde øy

Vinnere av premier fra Speider-sport i SPEIDEREN nr. 3/23: Mats Inge Wik Strand fra beverkolonien i Nes-Årnes speidergruppe vant sovepose og speiderskjerf til kosedyr på tur og Malene Qverne-land Åsheim fra troppen i Mastra sjøspeidergruppe vant en mattermos – gratulerer!
Neste gang kan det være du som får en flott premie fra Speider-sport!

Svarfrist: 31. desember.



Navn: .....

Adresse: .....

Postnr./sted: .....

Telefonnummer: .....

E-post: .....

KLIPP UT, ELLER KOPIER SIDEN, OG SEND DEN TIL:
Norges speiderforbund, Postboks 6910 St. Olavs plass, 0130 Oslo. Merk konvolutten med SPEIDEREN

DU KAN OGSÅ SENDE SVARSIDEN PÅ E-POST:
kk@speiding.no
Skriv SPEIDEREN i emnefeltet

Hvis jeg vinner, vil jeg helst ha

- ◯ **Speiderskjerf** (mini) og **sovepose** (mini, 30 x 45 cm) til et kosedyr på tur. I soveposen får speidermaskoten det både godt og varmt!
- ◯ En legendarisk **mattermos** (0,4 l) fra Stanley i rustfritt stål og med ekstra stor åpning. Termosen holder på varmen i sju timer. Perfekt til supper, grøt eller gryter. Skje følger med.

WORLD SCOUT JAMBOREE 2023

TEKST: NORSKE JAMBOREEDELTAKERE I **FOTO:** MARIA SELNES

– Varmen, venner, å bytte merker og fellesskapet

Sommerens varmeste opplevelse for nesten 700 norske speidere er for lengst blitt til minner. Her beskriver noen av speiderne **det de husker best** fra Sør-Korea.



Jeg husker best selve leiren, det var så mange inntrykk, og alt på én gang. Den første dagen føltes alt som et stort kaos, samme kvelden var det en kjempegøy konsert, åpningsleirbål, med sinnssykt mange folk fra mange land. Alle var så sosiale og vennlige. Husker godt dagen vi fikk vite at vi ble evakuert, det var veldig kjipt, men forståelig.
Casper (17), 7. Kristiansand sjøspeidergruppe



Jeg husker best all den merkelige maten de hadde i Sør-Korea.
Are (15), Skedsmo speidergruppe

Vi dro ut av leiren for å gå på en fotbredelses-tur. Vi gikk barfot bortover en grusvei LENGE. Vi stoppet ved en elv hvor vi egentlig bare skulle vasse, men de fleste hoppet uti og badet. Dét var verdt det å gå den lange, vonde veien! Jeg synes fortsatt synd på bussjåføren, setene hans ble søkkvåte på grunn av oss.
Alva (15), Vestby speidergruppe

Da vi måtte pakke sammen og evakuere fra leiren, ble jeg veldig lei meg og gråt. Men da møtte jeg på en speider fra Tyskland. Jeg hadde ikke møtt henne før, men hun ga meg en lang klem og trøstet meg. Selv om det var et trist øyeblikk, så var det også veldig fint å oppleve at speidere fra hele verden støtter og hjelper hverandre i gode og vonde tider.
Adele (17), Hyggen speidergruppe

Opplevelsene i de fine gatene i Seoul var helt spesielle. Jeg husker godt hvor respektfulle folk var, all den gode maten og den deilige varmen.
Lea Sofie (17), Solberg speidergruppe



Jeg sitter igjen med veldig mange minner og inntrykk fra tiden i Sør-Korea, men en av tingene jeg husker best er kanskje troppsturen i Seoul. Det var veldig spennende å oppleve en så annerledes kultur, spesielt når man gjorde det sammen med de andre fra troppen. En enkel ting som å spise koreansk BBQ er i seg selv en opplevelse jeg aldri kommer til å glemme!
Elva (15), Tromsøya speidergruppe

Det jeg husker best var da vi dro til DMZ*. Først ble bussen truffet av lyn, så gikk vi inn til museet og alle lysene slo seg helt av rett etter vi hadde lest om at amerikanere ble drept med øks av nord-koreanere for å ha kuttet noen trær. Da ble jeg litt redd, for å si det sånn!
Emily (14), Asker 1 speidergruppe

*) DMZ = demilitarisert sone mot grensen til Nord-Korea.



Det er mye jeg husker, men det jeg husker best var å lage pannekaker rett før vi evakuerte fra leiren.
Truls (17), Medkila speidergruppe

Jeg husker spesielt godt da jeg møtte en gruppe med speidere fra Aserbajdsjan. Vi snakket lenge om forskjellene mellom landene våre og endte opp med å bytte skjerf med hverandre.
Espen Stephan (16), Konnerud speiderguppe

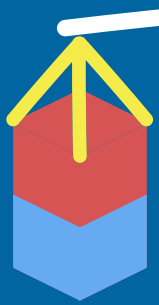
Varmen, venner, å bytte merker og fellesskapet.
Ulrik (15), Kjølberg speidergruppe

Hva var det beste eller morsomste du opplevde på reisen eller på leiren?

Det var da jeg var på metroen og plutselig møtte på speidere som jeg med én gang begynte å snakke med.
Maria (15), Ringsaker speidergruppe

Det beste var kveldene på leiren hvor vi kunne dra på små konserter ved konsertscenen på underleiren.
Mari (17), Kjelsåsspeiderne

Jeg og noen venner skulle spise middag i Seoul. Vi gikk på en restaurant hvor du skulle steke din egen mat. De som jobbet der satte oss i en bås helt innerst, vekk fra alle de andre, med to takkameraer tilfeldigvis pekende mot oss.
Vi skjønte ikke hvordan vi skulle stelle med maten i det hele tatt! Vi, som de norskingene vi er, var kjemperedde for å få salmonella av å steke kyllingen for lite. I tillegg er vi høylytte, så vi skilte oss ganske kraftig ut. Flere gjester, mange bord unna, så ofte mot oss og lurte på hva slags leven det var som foregikk bak dem. Jeg tror alle pustet lettet ut da vi dro. Både gjestene og de ansatte.
Jeg tror også at spetakkelet de fikk filmet med kameraene i taket kommer til å bli brukt i koreansk undervisning som en advarsel om aldri å snakke med nordmenn.
Alva (15), Vestby speidergruppe



Da vi stjal paller og skyggetelt fra de britiske speiderne.
Rebecca (18), 2. Stavanger speidergruppe

Min beste opplevelse fra leiren var da jeg greide å få masse speiderting fra andre land, som t- skjorter, skjerf og jakker. Til og med et flagg.
Are (15), Skedsmo speidergruppe

Dagen vi var innestengt på hotellet pga tyfonen. Vi hadde spa-kveld på hotellrommet og bestilte pizza, og gikk fra rom til rom og snakket med alle. Noen lagde taco og det var BB gun-krig i gangene og bare god stemning overalt.
Synnøve (17), 1. Lørenskog 3 speidergruppe



Mye gøy på verdens største speiderleir i Sør-Korea i sommer! Her er noen av de norske speiderne på tribunen under avslutningsshowet.



Da jeg kom opp på scenen under en koreansk musikal om taekwondo, der jeg og en annen fikk prøve å slå en treplate.
Marte (15), Melhus speidergruppe

Da vi inviterte meksikanerene ved siden av oss på leirbål. Der lærte vi mange nye danser og vi hadde det kjempekjekt. Og den dagen noen i troppen tok trippel så mye Ben and Jerry's-is tilbake til leirområdet at vi måtte stappe i oss 5+ hver før de smeltet.
Elliot (16), 4. Bergen-Sandviken speidergruppe

Mitt morsomste minne er da jeg fikk oppleve indisk kultur på kulturdagen. Å kle meg i deres klær, smake på all den gode maten og bli malt med hennamaling var helt fantastisk. Jeg fikk høre på mye spennende historie og danse sammen med dem.
Lea Sofie (17), Solberg speidergruppe

Det morsomste var de gangene jeg bare hang med vennene mine uten å gjøre noe spesielt.
Magnus (15), Røros speidergruppe



Jeg synes det var veldig gøy på leiren selv om det var veldig varmt. Det var også veldig gøy å gå rundt i Seoul uten en voksen.
Gustav (16), 1. Sannidal speidergruppe



Det jeg husker best var da noen av oss ble invitert til leirbål hos italienere og lærte mange nye leker og danser! De var de hyggeligste folka!
Emily (14), Asker 1 speidergruppe

TEKST: GEIR STORNES I **FOTO:** TROND ARILD REIERSØLMOEN

– Helt magisk!

20 speidere og ledere fra Froland MSK speidergruppe dro på leir til Kandersteg internasjonale speidersenter i Sveits sist sommer. Noe for din gruppe, kanskje?

I år feiret Kandersteg 100 år som speidersenter. Hvert år kommer det speidere dit fra mange land over hele verden. For oss fra Froland ble det en helt magisk leiropplevelse.

LANGT OM LENGE FREMME

Vi reiste miljøvennlig og bærekraftig, med ferja fra Kristiansand og tog fra Hirtshals, og etter 28 timer på reise var vi omsider fremme.

Nå ventet mange opplevelser på oss! Alle turene våre gikk høyt oppe i alpene, og dagsetappene var gjerne på gode 1,5 mil. Det kunne bli både utfordrende og spennende.
Før vi la ut på dagens etappe, hadde vi alltid en solid gjennomgang av turens utfordringer og hvilke forholdsregler vi skulle følge.

TØRST TUR

Den første turen var opp mot Almenalp, med gondol, langs fjellet og videre inn i Ueschinendalen.
Målet var Ueschinen-hytta, Kandersteg speidersenters egen hytte. Fotturen gjennom Ueschinendalen var helt magisk. Med sol fra knallblå himmel ble det veldig varmt. Da var det godt å ha med mye drikkevann i dagstursekken.



Sommer, sol og snøkledte topper på frolandspeidernes speidereventyr i de sveitsiske alpene.

ROM OVER FJØSET

Alle alpehytter skal ha eget rom hvor kyrne kan trekke inn hvis det blir nødvendig.
Det var litt pussig nærmest å ha et fjøs under soverommet, Det er vi ikke vant til her hjemme. Etter en god overnatting smakte det med en solid frokost før vi la ut på nedstigningen.

Neste morgen var vi oppe tidlig, for da skulle vi på tur i Gasterntal. Vi ble kjørt i to minibusser, og heldigvis av lokalkjente sjåfører, for veien var smal og nærmest sprengt inn i fjellsiden. Det var ikke fritt for at flere av oss ble litt nervøse. Vi hadde en flott vandring nedover dalen, med god utsikt til snødekte topper og eldgamle isbreer.

NEDOVER STRYKENE

Langs stien nedover dalen hadde vi elven tett innpå oss hele tiden. En varm og flott sommerdag i alpene blir enda bedre med en raftingtur i elva Simme. Vi var totalt fem flåter på turen, tre av dem med danske, engelske og amerikanske speidere. Instruksene vi fikk før vi raftet og underveis ble heldigvis gitt på engelsk.

SMALT, BRATT OG FANTASTISK

Ukas høydepunkt var nok likevel turen inn til Oeschinensee og videre mot Oeschinenalp.
Da vi var halvveis mot målet, delte vi oss i to grupper. Fire av lederne gikk den mer ekstreme alpinløypa. Den startet med en brutal stigning på 200 meter og gikk videre langs en smal sti som nærmest klynget seg fast i fjellveggen. På utsiden gikk det praktisk talt rett ned i Oeschinensee.

Vi andre fulgte en mer moderat løype, men også den var utfordrende. Stien var smal, noen steder med gjerde, for på utsiden var det ekstremt bratt. Men vi holdt et rolig og kontrollert tempo, og når vi tok pauser, trakk vi oss inn mot fjellet, det var det tryggeste.



Kandersteg speidersenter ligger flott til i Bernese Oberland, 1200 meter over havet.


Speiderne fra Froland på vei gjennom Gasterntal.

FORSINKELSER OG EN UVENTET ERFARING

En uke går fort, og tiden for hjemreise kom. Alt gikk på skinner til vi nærmet oss Hamburg. Da ble det forsinkelser, og dermed rakk vi ikke neste tog. I stedet fikk vi et godt måltid på McDonalds klokka tre om natta, før vi fant en egnet plass i stasjonsbygget der vi rullet ut soveposene og fikk noen timers søvn mens to av lederne passet på. Det var ikke en del av planen, men slik fikk vi en spesiell opplevelse mot slutten av det sveitsiske speidereventyret vårt! ❖

TA MED SPEIDERNE TIL KANDERSTEG ELLER OUR CHALET?

Planlegg speidergruppas opphold på Kandersteg: **kisc.ch/tips-plan-your-stay**

I Sveits er det to internasjonale speidersentre, det andre heter Our Chalet: **worldcentres.wagggs.org/our-chalet/plan-your-trip**

Begge sentrene er et flott utgangspunkt for et fantastisk speidereventyr i alpene

Se også vårt eget tipshefte **Med troppen til utlandet**. Du finner det med et søk på speiding.no.

TEKST: HELENE BREDAL I **FOTO:** HELGE SMEBYE

Mål: F-10

Med pulk på tur

Pulk er suverent på vintertur, men det er kjekt å kunne litt om bruk og pakking før dere legger i vei. En prøvetur er også smart.

Det er vanligst å bruke en pulk når skituren er lang og du har med deg mye utstyr. Men det er ofte vel så fint og praktisk å bruke den på korte turer. Kortere dagsturer kan du bruke til å bli vant til pulken, hvis du planlegger en lengre tur.

SEKK ELLER PULK?

- Å pakke i pulk gir deg god oversikt over alt utstyret bare ved å ta av eller åpne trekket. Det kan ta lengre tid å finne frem i en sekk.
- Du får med mer utstyr i en pulk enn i en sekk. Er føret bra, er det lettere å gå med pulk.
- I bratt terreng, eller løs snø, kommer du deg sannsynligvis raskere fram med sekk fremfor med pulk, i hvert fall hvis sekken ikke er altfor tung.

En ny pulk koster mye. Kjøp brukt, lei en pulk eller lån! Det finnes flere muligheter for deg som ikke har egen.

HVORDAN PAKKE EN PULK?

Hvis dere er flere som deler på én eller flere pulker, er det best å pakke fellesutstyr i pulken(e) og personlig utstyr i egne sekker. Den som drar pulken, kan legge noe personlig utstyr oppi, hvis det er plass. Er du alene, pakker du pulken som om den var en sekk. Legg alt du skal ha med deg oppi, men sorter utstyret før du pakker det i pulken.

En rumpetaske til litt drikke og energipåfyll underveis er smart, særlig hvis du bruker stivt pulkdrag.

Å pakke i utstyrsbagger eller pakkposer er praktisk. Forskjellige farger og størrelser gjør det lettere å skille dem fra hverandre, samtidig som det blir mer orden. Underveis vil du erfare at det fort oppstår et system: Det utstyret du bruker oftest, havner som regel øverst.

Forslag til organisering:

- Tørt skift
- Mat
- Kjøkkenutstyr
- Elektrisk utstyr (hodelykt, GPS, mobiltelefon, powerbank)
- Sikkerhetsutstyr: Førstehjelp, ekstra batterier, hodelykt osv.
- Brensel bør pakkes slik at det ikke kan oppstå lekkasjer, gjerne i dobbel pose.



Det kan være lurt å skille «ren» og «skitten» sone i pulken. Brensel bør ikke ligge i nærheten av maten.

Skal du på en lang tur, pakk det tyngste utstyret nederst, slik at pulken får et lavt tyngdepunkt. Lettere utstyr, som sovepose, liggeunderlag, haikeduk og lette telt, kan ligge på toppen. Fordel vekten jevnt, slik at pulken ikke blir for tung foran eller bak. Må det være ubalanse, er det best om pulken er tyngre bak enn foran, slik at den ikke graver seg ned i snøen og bremser når du går.

Pakk så lavt, eller flatt, som mulig. Bruk stropper for å holde alt nede, slik at vinden ikke får like godt tak i pulken. Da velter den ikke så lett hvis det blir mye vind.

Sikkerhetsutstyr bør være lett tilgjengelig, for eksempel foran og øverst i pulken: Førstehjelpsutstyr, ekstra hodelykt, fyrstikker, ekstra votter, lue, skift og en dunjakke eller liknende.

TIPS TIL OVERNATTINGSTUREN

Pakk det du trenger å ta med deg inn i teltet i en egen, stor pose, også sovepose og liggeunderlag, så du slipper å gå flere turer fram og tilbake til pulken. Det finnes egne pulkposer som er enkle å feste på pulken (se bildet). De koster en del, men er veldig smart å ha for den som digger langturer med pulk.

Bruk pakkeliste, så du ikke glemmer noe viktig! ❖

ANDRE PULKTIPS

Ta en testtur

Er dere usikre på hvor tung pulk dere kan dra over lang tid, om soveposen er varm nok, eller om teltet fungerer som det skal, gå en testtur. Pakk pulken slik dere ville gjort, eller med noe annet, tilsvarende tungt og sov en natt ute i nærområdet.

Bremsehjelp

En tung pulk kan få stor fart nedover. Ta med et tau for å bremse farten. Fest tauet foran på pulken med en knute eller en karabinkrok. I nedoverbakker skal tauet ligge under pulken og bremse den. Hvis det ikke senker farten nok, knyt én eller flere knuter på tauet.

Dra lasset sammen

Bruk et ekstra taudrag/hjelpedrag med eller uten strikk til de tunge og vanskelige partiene på turen. Har dere et ekstra taudrag, kan en speider «klipse seg på» den som drar pulken, slik at det er to som trekker etter hverandre. Det er også mulig å klipse hvert sitt taudrag på pulken og dra ved siden av hverandre. En annen måte å hjelpe den som drar på, er å sette skistaven i et hakk bak på pulken og dytte.

Vedlikehold

Stell godt med pulken etter turen. Tørk den og oppbevar den på et tørt sted. Lapp hull og rifter. Bytt stropper om nødvendig. Da har dere glede av pulken på mange turer fremover.



TEKST: SANDER ØIGARDEN I **ILLUSTRASJON:** TOBIAS EILERTSEN I **FOTO:** MADS ANKARSTRAND



Roverne gjør som de vil! Mangler gruppa et roverlag? Da kan det være på tide å starte et, eller gjøre noe sammen med rovere fra andre grupper.

Hvordan starte roverlag

Det er mye som skjer når du blir rover! En god del av speiderprogrammet for rovere er beregnet på roverlaget. Her er en rask guide til hvordan starte roverlag, hvis gruppa ikke har et.

TIPS EN: Samle gruppas speidere i roveralder. Diskuter hvordan dere vil ha det. Hvis du er den eneste roveren i gruppa di, kan du kontakte en eller flere nabogrupper og foreslå å ha et felles roverlag.

TIPS TO: Kontakt roverombudet i kretsen. Roverombudet vet mye om det å være rover og kan hjelpe dere i gang.

Roverombud i Sørlandet krets, Signe Margrethe Ravndal: – Som roverombud kan vi dele personlige erfaringer med dere, gi dere råd om struktur for arbeidet og hjelpe dere med å finne andre rovere i kretsen.

TIPS TRE: Kom i gang!

- Legg en plan for terminen. Avtal møter og sett av datoer til turer i god tid. Legg inn datoer for nasjonale arrangementer.
- Sett mål for terminen. Finn ut hva hver enkelt har lyst å jobbe med. Ta utgangspunkt i roverprogrammet.
- Velg en roverlagsleder. Fordel ansvar for turer/møter mellom dere. Om nødvendig, sett opp egne møter for å planlegge turer.
- Ta hensyn til resten av gruppa når dere setter opp rovernes terminliste.

VELG ET NAVN

Navnet på roverlaget kan være alt mulig, det viktigste er at det representerer dere. Dere bør sette av et møte eller en tur til å finne ut hva dere vil hete.

Sjøspeidere har gjerne navn etter begreper knyttet til sjøen, for eksempel å gå på skjær (Topptur roverlag) eller sjørøvere (The lost pirates roverlag).

Stedet dere kommer fra, eller et spesielt dialektord, er også mulig å ta utgangspunkt i. Roverlagsleder i Vibå roverlag, Erik Haugland, forteller om valget av navn: – Vibå ble valgt som roverlagets navn fordi kommunen Time, hvor roverlaget hører hjemme, har fuglen vipe i kommunevåpenet sitt. Vibå er vipe på vår dialekt.



FOTO: CF SALICATH

Når en er sammen med gode speidervenner, skal det ikke så mye til for å ha det gøy!



FOTO: JARDAR GRILSTAD

En fin rovergjeng som tar det helt med ro på JOTA-JOTI i Trøndelag for noen år siden.

SÆRPREG

Særpreget er viktig for roverlaget. Det kan være et merke, en figur eller kanskje egne roverskjerf, den eneste begrensningen deres er fantasien. Roverlagets eget merke er også en del av særpreget.

ROVERLAGSMERKET

Når dere skal lage et merke til roverlaget, er det mange muligheter. Dere kan for eksempel tegne for hånd eller digitalt, eller lage en skulptur. Et lurt tips er at alle roverne bidrar med ett eller flere forslag hver, og så avgjør dere sammen hva eller hvilket dere liker best.



Et roverlagsmerke kan godt være avansert, med mange detaljer.

KNYTT BÅND MED ANDRE ROVERE

I løpet av et speiderår er det mye som skjer, både kretser og forbundet har arrangementer for rovere, og det er gylne muligheter til å bli kjent med andre rovere.

Med jevne mellomrom er det både nasjonale og internasjonale roverarrangementer. Både Roverstevnet og roverfemkampen arrangeres hvert år. På Roverway, Rover Moot og Explorer Belt får du både utfordringer, samhold og uforglemmelige internasjonale minner. Neste sommer skal Roverway være i Norge, da kommer inntil 5 000 rovere fra hele Europa hit.

SIST, MEN IKKE MINST

I rovertiden får du sette egne rammer for speideraktiviteten din, du og roverlaget ditt får ansvar for å styre dere selv. Gjennom roverarbeidet skal dere bli trygge og selvstendige voksne, og kanskje etterhvert speiderledere, men også ha det veldig gøy sammen! ❖

ROVERWAY 2024

TEKST: HELENE HENDEN OG ADA SOFIE SCHREIBER

En stor internasjonal vennegjeng!



FOTO: UKJENT

Bli med når rovere fra hele Europa og flere andre land skal på leir i Norge i juli neste sommer!

Har du lyst til å bli med på et internasjonalt speiderarrangement laget av rovere for rovere? Roverway 2024 arrangeres i Norge, og er perfekt for deg som er ute etter nye venner og opplevelser!

Roverway er en internasjonal speiderleir der omkring 5 000 rovere fra hele Europa skal delta, samt noen rovere fra resten av verden. Leiren er todelt. Først drar du på en path, en rute et sted i Norge, med noen av de andre deltakerne. Den varer i fire dager. Så møtes alle roverne til en hovedleir på Lundsneset ved Stavanger. Hele arrangementet varer fra 22. juli til 1. august.

UT PÅ PATH, ALDRI SUR!

En path er en tematur som blir arrangert av ledere og rovere i hele Sør-Norge. Den første delen av Roverway består av over 100 forskjellige paths, med forskjellige temaer, slik at du garantert finner en som passer for deg! På en path blir du plassert i en gruppe med ca. 50 rovere fra forskjellige land, en glimrende mulighet til å bli godt kjent! Du kan også melde deg på sammen med roverlaget ditt, eller med noen andre rovere du kjenner.

Etter path-delen er det én reisedag, hvor deltakerne kommer seg til Stavanger, før det blir en fem dagers hovedleir, med masse forskjellig opplegg der du kan bli kjent med enda flere rovere!

GARANTERER VENNER

Roverway er en annen måte å bli kjent med speidere på enn en vanlig leir! Både på path og på hovedleiren kommer du til å lære mye om andre land og kulturer. Siden dette er et mindre arrangement enn en verdensjamboree, er det gode sjanser for å møte igjen de nye vennene dine fra pathen på hovedleiren, og også for å treffe på de samme folka der flere ganger i løpet av leirdagene.

MYE MER ENN EN NORSK LEIR

Roverway er ikke en vanlig norsk leir, men et internasjonalt arrangement som neste år arrangeres i Norge. Tidligere har Roverway vært i både Frankrike og Nederland, samt mange andre land i Europa. I 2024 er det norske speideres ansvar å lage et skikkelig bra Roverway. Det vil også være et litt annet program enn det du kanskje er vant til med norsk leir. Hvis du synes dette høres ut som noe for deg, så meld deg på! ❖



FOTO: GURO SLÅEN

Denne fargerike og internasjonale gjengen lager leir for rovere i Norge i 2024.

OM ROVERWAY

Roverway er en europeisk leir for rovere i alderen 16–22 år (født mellom 1. august 2001 og 22. juli 2008.) Hvis du er eldre (født før 1. august 2001), kan du være med i IST, International Service Team, den internasjonale leirstaben).

Det koster 9 250 kroner for deltakere og 5 950 kroner for ISTere å være med.

Påmeldingen skjer i medlemssystemet Min speiding. Du finner lenke under Arrangementer på speiding.no Påmeldingsfristen er 15. november, så skynd deg!

Sjekk ut artikkelen «Gi et lite stykke Norge» i SPEIDEREN nr. 2-2023 for mer info om pather/ruter! Bladet finnes også på nett, sjekk issuu.com/speiderforbund.



FOTO: ENRIQUE LEON

TEKST: KIRVIL KAASA I **FOTO:** JANNE K FONGEN

På én kveld?

Frister det med fordypningsmerker som kan tas i løpet av én kveld, eller uten de helt store anstrengelsene? Ett av merkene vi foreslår her kan du jobbe med mens du ligger i soveposen.

Det finnes rundt seksti fordypningsmerker for rovere. De mest spektakulære blant dem, som Dykking, har vi presentert i SPEIDEREN tidligere i år. I den andre enden av skalaen for hvor utfordrende merkekravene er, finnes det noen «lavterskelmerker» som enten kan tas i løpet av én kveld, eller mens du slapper av.



Mål: F-8, L-2, 4, 6

For den reflekterte: Mennesket og naturen
Merket handler om å oppleve naturen og få en bevisst holdning til hvorfor og hvordan vi mennesker kan ta vare på den. Det kan gjennomføres på en kortere tur med en leirbålsprat. Godt utgangspunkt for fine opplevelser og interessante diskusjoner!



Mål: K-7, 8

For den søtsugne: Godteri
Mange har tatt dette merket allerede, det har blitt veldig populært siden det ble lansert i 2015. Hvor krevende det skal være å oppfylle merkekravene, er opp til deg. Det mest utfordrende kravet er kanskje at du skal lage seigmennformene selv. At det blir et smakfullt møte med mye praktisk kvalitetskontroll, er vi ganske sikre på!





Fint å slappe av med lesestund på rovertur. Samtidig tar du fordypningsmerket Leseglede.

For lesehesten: Leseglede
Dette merket kan du ikke ta på én kveld, men er du glad i å lese, er dette et merke du vil kose deg med å ta over litt tid. Det krever at du også leser på tur, og at du klarer å smitte noen andre med entusiasmen din.

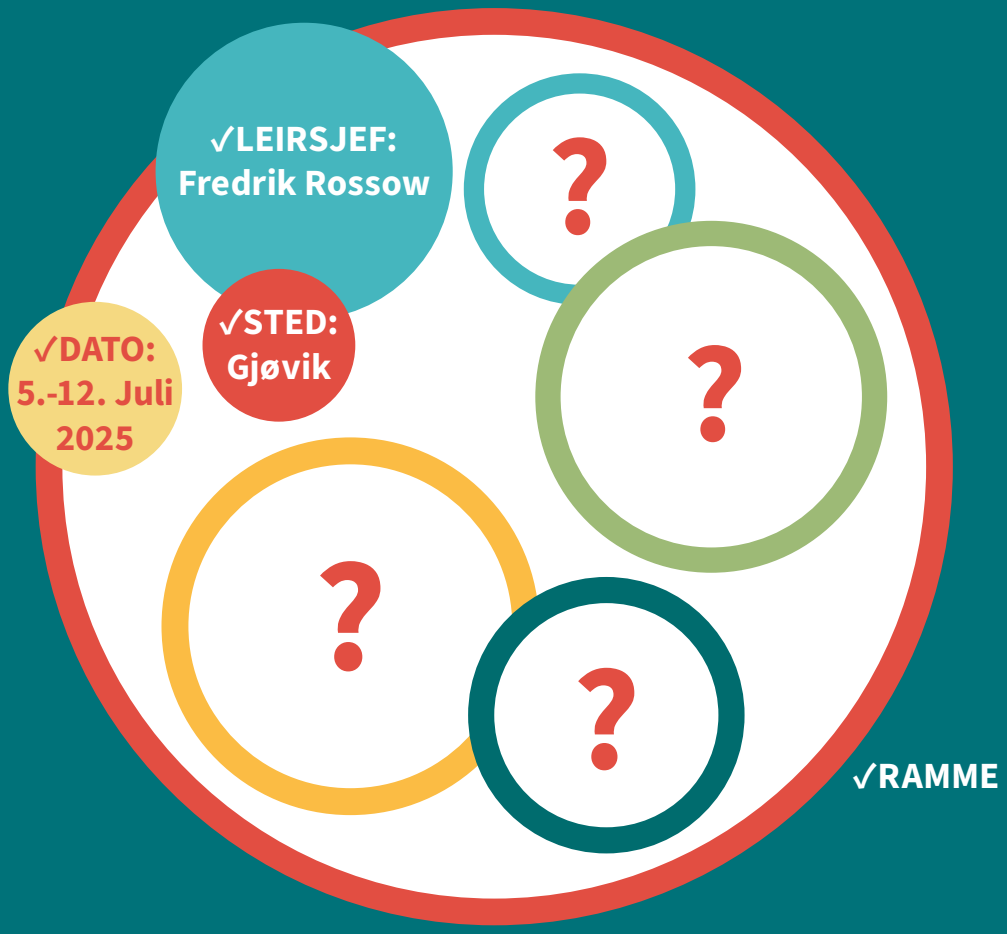
PS! Når de andre i roverlaget spør deg om å hente ved til bålet, eller ta oppvasken, er det kanskje ikke så lurt å gjemme seg bak boka og si at du holder på med å ta et merke ...?

Mål: K-13, S-13, V-4, 9

FORESLÅ ET NYTT MERKE?
Har du eller roverlaget en idé til et fordypningsmerke? Send en beskrivelse av forslaget til Komite speiding, forbundets faglige utvalg innen program og ledertrening: **komitespeiding@speiding.no**
Husk først å sjekke i Speiderbasen om merket finnes, eller bla gjennom esken med fordypningskort. Den er til salgs hos Speider-sport.

SPEIDERNE

Vil du være med og fylle Speidernes landsleir 2025 med innhold?



Leirsted er bestemt og vi drar til Gjøvik. Sammen med Gjøvik kommune skal vi arrangere tidenes speiderleir. Nå trenger vi engasjerte speidere som har lyst til å gjøre dette til den beste leiren noensinne.

Meld deg her

SPEIDER-CV

Navn: Katarina Myhre Jensen

Alder: 21 år

Speiderbakgrunn: Speider i Søreide speidergruppe i Hordaland krins fra 2011 .

Aktuell: Har sittet i Speiderstyret siden høsten 2022



PORTRETT

TEKST OG FOTO: ALEXANDER VESTRUM

Hekta på turkis

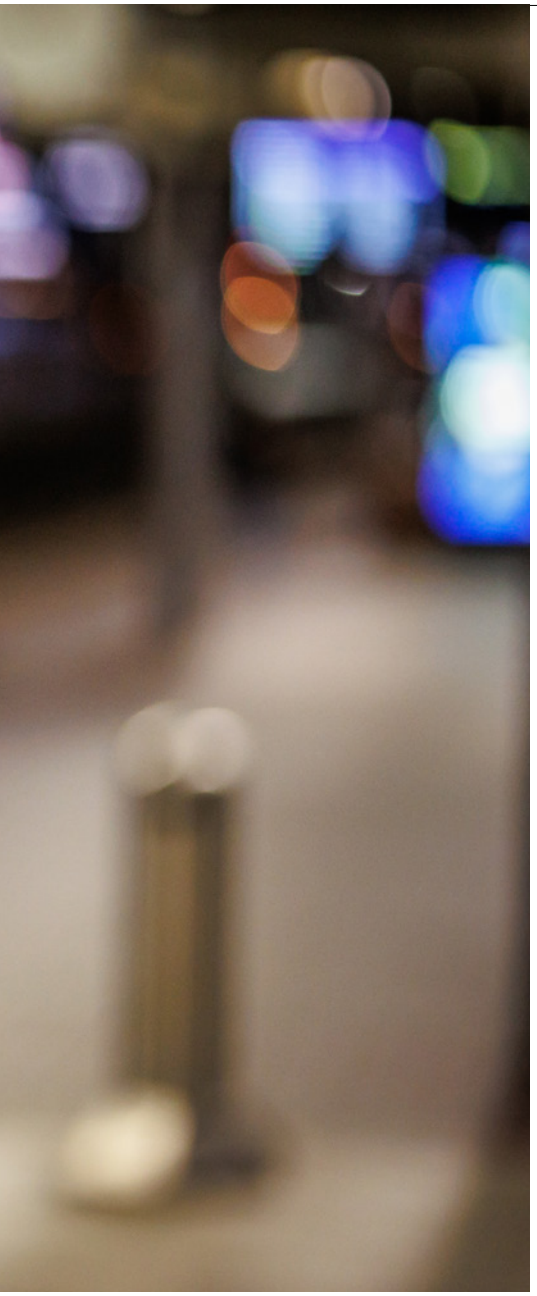
Hvis du lurer på nøyaktig hva du trenger av ingredienser for å lage taco til 50 speidere, kan du ringe Katarina Myhre Jensen (21).

Når vi møter Katarina på kafé i Oslo, regner det noe helt forferdelig ute. Og som bergenser vet hun litt om regn.

– Slik som været er i dag, kunne jeg like godt ha bodd i Bergen! Dette var voldsomt, sier hun.

BESTEMT FARGE

Mørketurkis jakke. Mobildeksel i en turkis-nyanse. Og, ikke minst, turkise øredobber. Én farge peker seg ut for Katarina. Finnes det i turkist, er det noe for Katarina. Slik var det også i patruljen Røyskatt i Søreide speidergruppe i Bergen. Der gikk det på rundgang å være patruljefører.



– Jeg hadde lyst til at vi skulle være Turkis Røyskatt. Så da jeg var peff, og vi var med på manøvre, meldte jeg oss på som det.

Det har gått ett år siden Katarina ble valgt inn i Speiderstyret. Før det var hun også aktiv på nasjonalt plan i staben for roverleirene i 2021 og 2022.
– Så det var en ny arena å kunne utfolde seg på.

Katarina har alltid likt å organisere. Økonomi og planlegging er hennes greie. Fra hun fylte 18 år, har hun vært gruppeleder hjemme i Søreide. I praksis var hun det også i årene før, men det var greit å kunne håndtere bankpapirer selv før hun faktisk fikk tittelen gruppeleder.

SLIPP DE UNGE TIL

Katrina understreker at speiderbevegelsen er god på å slippe til unge, men at det kan bli enda bedre. Hun berømmer sin egen gruppe for å ha gjort nettopp det.
– Voksne ledere bør heller se sin rolle som mentorer enn at de må drive gruppen for at den ikke skal dø, sier hun.

Med sine 21 år er Katarina yngst i Speiderstyret. Sammen med ett år eldre Sturla Skjulhaug Storemyr gjør hun sitt for å trekke snittalderen ned. Og unge bør engasjere seg på denne måten, mener hun.

Til og med ørepynten er i favorittfargen ...



– Du får muligheten til å gjøre noe nytt, noe du ikke får plass, rom eller tid til å gjøre andre steder. Å drive store prosjekter er en veldig nyttig erfaring å ha med seg til senere. Å ikke bare flyte med i livet, men å ta litt kontroll og lage en plan.

KOKK OG STUDENT

Katarina har erfaring med å tenke stort innen mat fra hun var lærling i Forsvaret. Dette kommer ofte til nytte i speidersammenheng.

– Å lage taco til 50 personer? Ikke noe problem! 100 gram kjøtt og en tidels agurk per person. Dette er den beregningen jeg har brukt mest i speiderkarrieren, forteller hun.

21-åringen studerer bærekraftig økonomi og ledelse via nettet. Samtidig har hun en toårig jobb som kokk ved den finske ambassaden. Som en typisk finsk rett nevner hun en type pai med grov rugdeig,fylt med risengrynsgrøt. Den stekes i ovnen og toppes med eggesmør. Dette heter karelske piroger.
– Det er litt rart, men det er ikke ekkelt! forsikrer Katarina. ❖



... og mobildekslet også!

#speiding

Speiderturer er masse forskjellig. Én tropp reiser langt vekk, en annen kort, noen er ved sjøen, andre på fjellet, i skogen, eller i byen. Bildene har speidere over hele landet delt på Instagram med emneknaggen **#speiding.**
Del du også, da!


@troppen.ssg


@systrond1


@oppegaardspeiderne


@nadderudspeidergruppe


@smekk.roverlag


@skedsmospeider


@rjukanroverlag


@longship_speider_ulleval


@baglerne.roverlag


@1.bodo_speidergruppe


@1.slattum


@3.eidsvoll_speidergruppe



@5skienms


@baglerne.roverlag


@mjolnerspeider


@tonsberg.speidergruppe


@bergen_studentspeidergruppe


@anjagustavsen


@bonesspeider


@friluftslivmammanorway


@systrond1


@en_tur_ut


@gjerpen_msk


@skurk_1.sannidal


@fredrikstadmetodistspeidere


@hustadvikaeide

TEKST: KIRVIL KAASA I **ILLUSTRASJON:** KSENIA SAZONOVA

Bruk rammer

Symbolikk, rammer og lek er et av elementene i speidermetoden. Av de tre er det kanskje leken som ofte får mest oppmerksomhet, men symbolikk og rammer er også gode verktøy.

Å bruke rammer er gøy! Det setter fantasien i sving og er med på å skape et miljø der speiderne lærer noe nytt og utvikler ferdigheter og holdninger. Rammer og symbolikk bidrar til opplevelsen av å være en del av noe større. De er også nyttige verktøy for dem som vil bygge eller styrke en felles identitet i enheten.

MYE Å VELGE BLANT

Så hva skal vi velge? Det er viktig at symbolikken og rammene vi bruker passer med speidingens verdigrunnlag. Når vi har dét i bakhodet, er det veldig mye vi kan bruke som ramme, for eksempel klassiske eventyr, spennende filmer, historiske personer og kjente bøker. Askepott, Star Wars, Pippi Langstrømpe, Marco Polo og Fridtjof Nansen er noen eksempler på bruk av rammer du kanskje ikke har tenkt på, men som finnes som forslag til møteopplegg og aktiviteter i Speiderbasen. Eller hva med Harry Potter?

Den mest kjente rammen vi bruker i speideren over store deler av verden er Rudyard Kiplings Jungelboka. Jungelrammen passer godt for småspeidere. Mange begreper vi bruker i småspeiderarbeidet kommer fra Jungelboka. For småspeidere finnes fordypningsmerkene Mowgli, Kaa og Bagheera, og Småspeiderloggen er sterkt inspirert av historien om gutten som vokser opp blant dyr.

LETT TILGJENGELIG JUNGELSTOFF

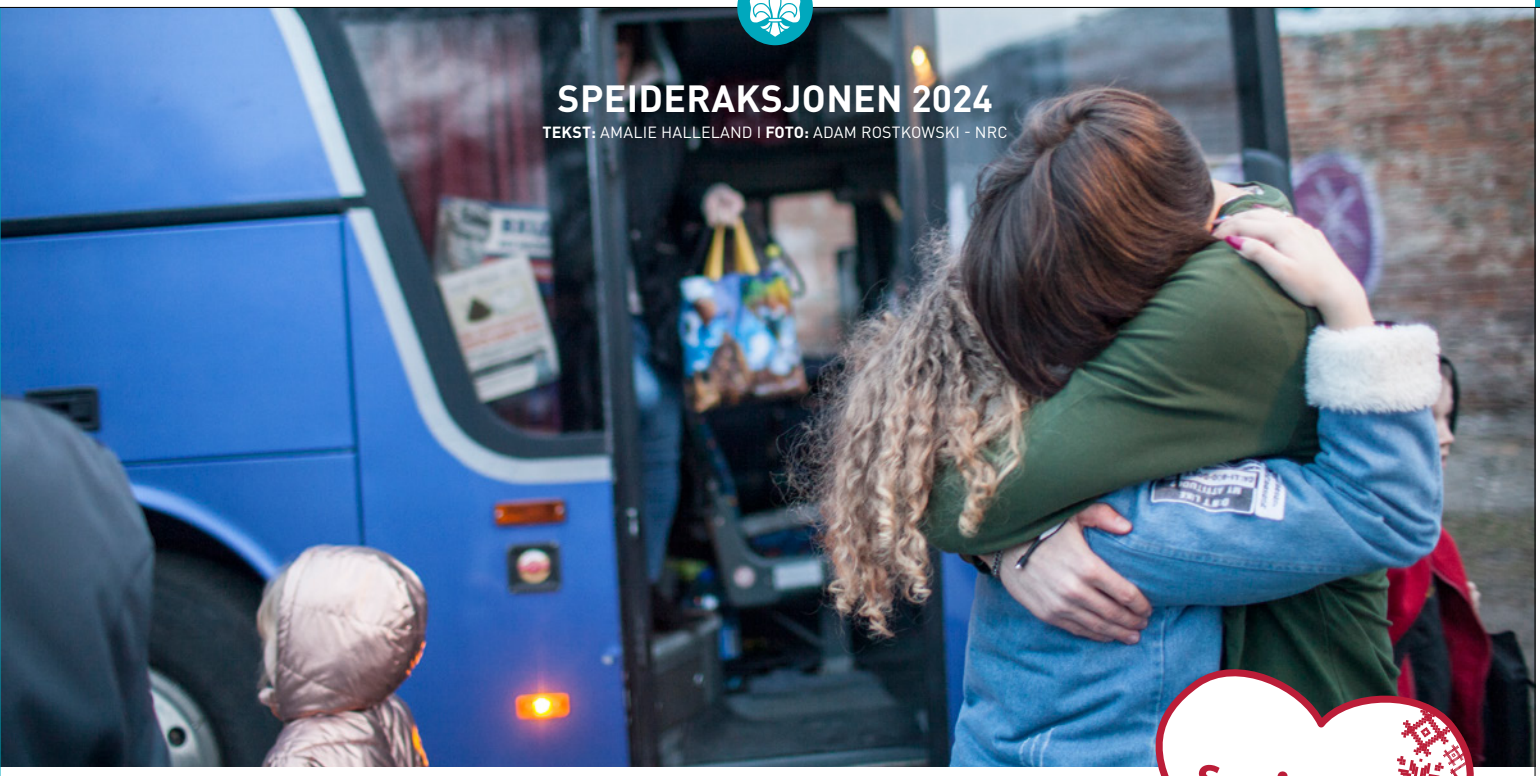
I Speiderbasen finner du mye stoff med jungelramme, både møteopplegg, leker og andre aktiviteter. I tillegg kan du bli bedre kjent med rammen gjennom beskrivelser av hvordan Jungelboken brukes og forklaringer på hvorfor, her er et utdrag:

«Ulveflokkens språk er hentet fra jungelen. Vi er i en flokk som er delt inn i kull. Vi bruker jungeldyrenes navn på ledere og småspeidere. Alle våre seremonier har jungelen som grunnlag. Vi leker oss inn i jungelen. En vanlig lek som «Katt og mus» blir til «Shere Khan jager Mowgli» osv. Vi lager også hele møter, konkurranser og opptrinn bygget på historiene. (...) I tillegg får vi gjennom Jungelboka utømmelige kilder til programstoff.»

RAMMER I ANDRE ENHETER

Fantasi og lek og å bruke rammer slik det er beskrevet over, kan fort bli «glemt» når speiderne begynner i troppen eller blir rovere. Men velger vi gode rammer, og bruker dem godt, kan det bidra til enda mer morsom speiding også i disse aldersgruppene. ❖

TEKST: AMALIE HALLELAND I **FOTO:** ADAM ROSTKOWSKI - NRC



To unge ukrainske flyktningar møtast igjen i Warszawa etter flukta frå heimlandet. Neste år går pengane frå Speideraksjonen til Flyktninghjelpens arbeid for ukrainske ungdommar i Polen.

På flukt i Europa

Amalie Halleland og Mads Ankarstrand er feltreporterar for Speideraksjonen 2024 og har møtt ungdommar i Polen som har flykta frå krigen i Ukraina.

Vanlegvis når speidarane drar på feltreise med Flyktninghjelpen er det lange og kompliserte reisevegar til land langt borte, til dømes Tanzania eller Uganda. Denne gangen held det at Mads og eg møtast på Gardermoen og tar eit direktefly til Warszawa i Polen.

På raden framfor oss sat ein familie i Hawaii-skjorter, og bak meg var ei dame som strikka. Med andre ord, ein heilt vanleg flytur. Det er det som er så surrealistisk med Speideraksjonen 2024. Det er nært heime og i eit Europa som framleis er vanleg, trass det uvanlege og fæle som hender aust i Ukraina.

UVISS FRAMTID

Dei ukrainske ungdommane vi møtte i Warszawa går på universitet og skule, bryr seg om vener, kjærastar og karakterar. I den eine augneblinken pratar vi med dei om utdanning, i den neste om eit heimland det er uvisst om dei kan dra tilbake til. På mottakssentra var kontrasten ekstra tydeleg. Folka fortalde om lange bussturar ut av Ukraina og inn i Polen. Her er dei velkomne, men det er eit framand språk dei høyrer rundt seg og ein ny kvardag å lære seg å leve med. Dei fleste vi møtte vil berre heim.

I Polen jobbar Flyktninghjelpen for å betre føresetnadane til dei mange som har flykta frå heimen sin i Ukraina. Vi fekk sjå noko av det viktige arbeidet deira da vi besøkte organisasjonen som arrangerer sommarskular og ein ungdomskafé i Warszawa. Å gå inn på Spoko Cafe var som å gå inn på ein ungdomsklubb i Noreg, kaféen er den andre heimen til mange ungdommar.

Å vite korleis det er å flykte er vanskeleg for oss, men å møte nokre av dei som kjenner det på kroppen gjer det mogleg å forstå. Det blei ei reise som det er umogleg å gløyme.

BLI MED PÅ SPEIDERAKSJONEN!

Hugs å sette av eit eller to speidarmøte til Speideraksjonen på terminlista for våren 2024! Det gjer godt for dei ukrainske ungdommane i Polen å vite at speidarane i Noreg vil gjere ein innsats for å hjelpe dei.

Speidarhelsing
Amalie og Mads
Feltreporterar

NRC
FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

TEKST: PEER-JOHAN ØDEGAARD | **FOTO:** LARS RØRAAS

Den viktige lederen



At Norges speiderforbund er og skal være en barne- og ungdomsorganisasjon, det er det ingen tvil om. Men hva ville en slik organisasjon vært uten den voksne lederen som stiller opp? Rundt en fjerdedel av medlemmene våre er over roveralder, og er dermed «bare» å anse som ledere som skal støtte opp rundt målgruppen for speiderarbeidet. I tillegg vet vi jo at veldig mange rovere gjør en uvurderlig innsats som ledere i en enhet, deltar i et prosjekt, eller har andre roller på ulike nivåer i organisasjonen.

En speiderleder utøver en frivillig innsats som ikke kan erstattes av noe annet. Ledere er veiledere, organisatorer og støttespillere som legger grunnlaget for en meningsfull speideropplevelse. Men ikke minst er lederne positive rollemodeller som bidrar til at speiderne utvikler seg fysisk, mentalt og moralsk - til å bli selvstendige og ta aktivt ansvar i samfunnet.

Mange ledere har vokst opp i organisasjonen og utviklet sin lederstil og sine ferdigheter hos oss. Men vi er også så heldige at både unge og eldre voksne velger å «komme inn fra sidelinjen», og starter i speideren uten denne bakgrunnen. Disse lederne har vi andre et ekstra ansvar for å veilede og følge opp. Men vi skal også heie litt ekstra på nettopp dem, slik vi gjorde med Helena, som ble nominert til Årets nykommer i frivilligheten i Norge. Hun viser at det er mulig å komme tilbake til, eller bare komme inn sent, i speideren. Vi har plass til alle!

Høsten og vinteren er lang, og for mange litt tung. Kanskje dette er tiden for å sette ekstra pris på lederne, gi et ekstra klapp på skulderen, og heie litt ekstra på hverandre? ❖

Speiderhilsen fra speidersjef Peer-Johan

Løsninger på Hodebry på s. 12 og 13:





Rev

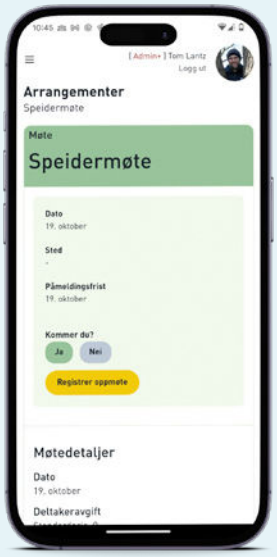
AV: TOM LANTZ

Enklere med Min speiding

Har du oppdaget bursdagskakeikonet i Min speiding ennå?

Medlemssystemet Min speiding er et nyttig verktøy for organiseringen av speiderhverdagen i gruppa, og det får stadig flere smarte funksjoner.

De nyeste funksjonene er opprettelsen av gjentakende speidermøter (arrangementer), registrering av oppmøte ved rask innsjekk og muligheten til å følge merkefremdriften i enheten din.

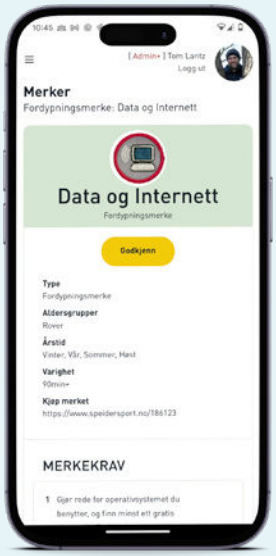


GJENTAKENDE MØTER OG REGISTRERING AV OPPMØTE

Å planlegge møter er en viktig oppgave for en speiderleder. Nå kan du enkelt og raskt opprette en detaljert terminliste for hele speideråret i Min speiding. Den kan inkludere datoer, klokkeslett, møtested og andre relevante detaljer. Du kan også opprette speidermøter (arrangement) og angi dem som gjentakende hver uke eller måned. Dette sparer deg for arbeid fordi du ikke trenger å legge til hvert enkelt speidermøte manuelt. Speiderne og lederne i enheten kan raskt svare ja eller nei på om de skal delta på møtet eller ikke. Du kan også enkelt føre oppmøte gjennom året.

REGISTRERING AV MERKER

Denne funksjonen gir deg muligheten til å følge opp fremdriften i arbeidet med merker på en rask og enkel måte. Du kan nå registrere fremdriften for både Jeg er beredt-merket, programmerker og fordypningsmerker.



Når du registrerer Jeg er beredt-merket eller et fordypningsmerke som fullført, vil også fremdriften til relevante programmerker oppdateres med de tilhørende programmålene automatisk oppdatere fremdriften til de relevante programmerkene. Dette gjør at du slipper du dobbeltføring og sparer mye tid og arbeid. Speiderne dine kan også se egen fremdrift på merker i Min speiding. For mer innsikt i og detaljer om de nye funksjonene, sjekk ut veiledningene. De gir deg trinnvise instruksjoner for å dra full nytte av mulighetene i Min Speiding.

veiledninger.speiding.no

NYE FUNKSJONER FOR RAPPORTERING

Vi jobber kontinuerlig med å forbedre Min speiding. Snart kommer nye rapporteringsfunksjoner for deltakerlister på arrangementer og møter. Dette vil gi deg enda bedre innsikt i deltakelsen og gjøre det enklere å følge opp.
Min speiding gjør det stadig enklere å administrere speideraktiviteter. Med de nye funksjonene får du mer tid til å gjøre det du elsker – speiding!
Fortell oss hva du synes og gi oss gjerne også innspill til funksjoner du ønsker deg framover! ❖

TEKST: FRED C. GJESTAD I **FOTO:** MARTIN LUNDSVOLL

Fred C. Gjestad er troppsassistent i Nes-Årnes speidergruppe og journalist. I SPEIDEREN vil han skrive petiter om speiderlivet sett fra en speiderleders synspunkt.

Tilliten verdig

Verden forandrer seg, men én ting går aldri av moten, skriver speiderleder Fred C. Gjestad.



En grunnleggende tillit og troen på at unge gutter kan få til noe. Det var budskapet til Robert Baden-Powell da han samlet 20 gutter til leir på Brownsea Island sommeren 1907. Som offiser hadde han erfart at man ikke skulle kimse av hva ungdom kunne få til, bare de fikk trening og tillit.

Avstanden oppleves noen ganger som ufattelig stor, når vi har oppstilling med troppen vår i 2023. Ringen vi skal stå i likner en blanding av potetform og stjerne.

«Har dere lært på skolen om forskjellen på en sirkel og oval form?» Jeg spør sarkastisk, og etter en stund blir det en grei nok sirkel og speiderne lytter.

Men er avstanden mellom speidere da og speidere nå kanskje ikke så stor likevel? I ledige stunder funderer jeg nettopp på dette.

I 1907 var det britiske imperiet på høyden, og verden hadde fortsatt ikke sett noen verdenskrig. Fra 1907 til 2023 har verden sett kanskje historiens største endring i samfunnet. Hadde mine speidere overlevd i 1907?

«Fotball passer ikke for gutten min». Mor, og noen ganger far, forklarer hvorfor de nå prøver speideren, etter å ha vært innom en rekke andre aktiviteter. Ikke sjelden er dette barn som etter møter med spesialister i helsevesenet har kommet ut derfra med en lapp med noen bokstaver på. ADHD, OCD, autisme. Bokstavene som setter deg i en bås og definerer hvem du er.

«Vi liker å være ute i naturen», fortsetter mor. Som om vi er en avdeling av Den Norske Turistforening. Men speideren er så mye mer enn det. For oss er det ikke et mål å gå tur, men en tur kan være veien mot målet.

ALLTID AKTUELT

Selv om verden ser annerledes ut nå i 2023, er det én ting som aldri går av moten: Tillit og mestringsfølelse. En speider som får lov til å skinne, vokser på det. Baden-Powell sa selv at «Speiding er en manns jobb, redusert ned til en gutts størrelse».

Er det noe vi speiderledere aldri glemmer, så er det stoltheten og ærefrykten vi ser i en ung speiders ansikt når han eller hun for første gang får oppdraget å være patruljefører. Eller egentlig enhver utfordring. Bare det å overnatte uten mor og far er for mange som å bestige et fjell. Ikke uten grunn sa Baden-Powell at «en uke på leir er verdt det samme som seks måneder med teori i et klasserom».

Noe av det viktigste vi gjør som speiderledere, er å sikre at oppgavene de får passer med nivået til speiderne. Skal de oppleve mestring, må «skoene» hverken være for store eller for små. Utfordringene skal alltid stå i forhold til evnene.

Diagnoser er nyttig i skolesammenheng, og for det enkelte barn til å bli kjent med seg selv. For en speiderleder er det aller viktigste å se potensialet i den enkelte speider, å være nysgjerrig på hvilke evner og ferdigheter hver av dem har og hvordan de kan komme til sin rett.

Da Baden-Powell samlet speiderne til leir på Brownsea Island, var han opptatt av nettopp potensialet hos hver enkelt og potensialet i et forpliktende fellesskap. Det er verdier som ikke går av moten.

Så får det heller være at sirkelen vår foreløpig likner mer på en potet. Det kommer seg nok til slutt. ❖

HEDER OG ÆRE

Vi presenterer speidere, speiderledere og andre som er blitt gjort ekstra stas på for speiderinnsatsen sin.

NSFS HEDERSTEGN

Tildeles aktive ledere og tillitsvalgte som har gjort speidersaken en stor tjeneste, eksempelvis vist initiativ og engasjement til løsning av større oppgaver. Du må ha vært NSF-medlem i minst åtte år.

- Ulf Peter Muggerud, tildelt av Tele-Busk krets

ÆRESKNIV



Tildeles aktive medlemmer som har vist mot og utholdenhet i spesielle situasjoner eller ledere i alle enheter som har gjort en spesiell innsats på sitt plan. Du må ha vært NSF-medlem i minst fem år.

- Eva Pietschmann, tildelt av 1. Sannidal speidergruppe
- Ole-Bjørn Bugge Haugaasen, tildelt av Solberg speidergruppe

FLAMMEN

Tildeles aktive rovere og unge ledere som har vist et brennende engasjement og stor innsats for speidersaken.

- Lise Karine Ljunggren Ringstad, tildelt av 1. Bodø speidergruppe/Speiderstyret
- Janne Kathinka Fongen, tildelt av Speiderstyret



SPEIDERSJEFENS TOPPUTMERKELSE

Dette er den høyeste utmerkelsen du kan oppnå som stifinner, vandrer eller rover. Hensikten med merket er at det skal være noe å strekke seg etter. Det er egne krav til topputmerkelsen for hver aldersgruppe.

Vandrere

- Alex (Ida Amalie) Gullaksen-Vik, 4. Bergen-Sandviken speidergruppe
- Elliot Opsahl-Høysæter, 4. Bergen-Sandviken speidergruppe
- Miriam Rockwell-Hauglann, 4. Bergen-Sandviken speidergruppe
- Thea Moe Andersen, 4. Bergen-Sandviken speidergruppe
- Sara H. Lilleskare, 1. Storåsen speidergruppe
- Sigve Vidareid, 1. Storåsen speidergruppe

Gratulerer!

MEDLEMSINFORMASJON

Her er en del praktisk informasjon knyttet til ditt medlemskap i Norges speiderforbund.

SOM MEDLEM FÅR DU

- Mange flotte opplevelser på møter, turer, leirer og andre arrangementer
- Unik praktisk kunnskap
- Mange nye venner
- Tilbud om å delta på en av landets beste ledertreninger
- Medlemsbladet SPEIDEREN fire ganger i året
- Rabatt på leie av flotte speidereiendommer og speiderskuta Havbraatt
- Personskadeforsikring som gjelder på reise til og fra og under alle aktiviteter i regi av gruppe, krets, korps eller forbund, også utenfor Norge.

MEDLEMSKONTINGENT

Å drive godt speiderarbeid er ressurskrevende og hadde ikke vært mulig uten den enorme innsatsen fra alle våre frivillige ledere. Men vi er også avhengige av betydelig økonomisk støtte fra stat og kommune. Størrelsen på støtten avhenger av hvor mange betalende medlemmer Norges speiderforbund har. Betal kontingenten innen betalingsfristen. Da unngår du betalingspåminnelser. Sjekk at du betaler til riktig kontonummer, og bruk riktig KID-nummer.

MEDLEMSNUMMERET DITT

Alle medlemmer har et sekssifret medlemsnummer. Nummeret står på kontingentgiroen og er registrert i medlemssystemet Min speiding. Oppgi nummeret ved henvendelser om endring av medlemsinformasjon. Skal du melde deg ut av speideren, si fra til din lokale leder og/eller send en e-post med navn og medlemsnummer til nsf@speiding.no.

FOR MANGE BLADER I POSTEN?

Er dere flere speidere i familien, kan det være nok å motta ett eksemplar av SPEIDEREN. Dere kan ordne dette i medlemssystemet Min speiding, eller gi beskjed til forbundskontoret.

SPEIDERENS EGEN BUTIKK

Speider-sport er Norges speiderforbunds egen butikk.
Se **speidersport.no**. Her finner du alt av speiderklær og utstyr.

SPEIDERNE ER PÅ NETT

Norges speiderforbunds nettside er speiding.no.
På siden **blispeider.no** finner du nyttig informasjon om hva speiding er og hvor nærmeste speidergruppe befinner seg. Følg oss gjerne også på Facebook og på Instagram (#speiding). Mange grupper har også egne nettsider, eller en Facebook-side/–gruppe. Spør en leder i speidergruppa!

NORGES SPEIDERFORBUND

St. Olavs gate 25, 0166 Oslo
Postadresse: Postboks 6910 St. Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon: 22 99 22 30
E-post: nsf@speiding.no
Nettside: speiding.no


speider-sport
Speidersport.no/tufte
Lett å bære med seg på tur.
Tuftes fiiine speidercaps.
299,–
NY Vi har laget grillspyd i rustfritt stål sammen med Tufte. Om du gjerne vil spikke grillspyd selv, kan du selvsagt gjøre det: Skaftet kan spikkes slik at håndtaket passer perfekt i din hånd.
59,– / 89,– Gravert
Spor i teleskopstangen gjør at gillspydet ikke roterer av seg selv. Smart!
Grillgaffelen har tynne spisser som gjør at pølsen ikke knekker. Enkelt å ta på marshmallows.
Speiderkniv fra norske Helle.
539,– / 611,– Gravert
TUFTE
Tufte og Norges speiderforbund samarbeider om klærne til speiderne. Kolleksjonen er satt sammen av skikkelige klær som tåler utelek og en aktiv hverdag. Klærne er laget av miljøvennlige råmaterialer som ull, bambus og økologisk bomull.
Foto: Iver Gjendem / Speider-sport